

JAAERVERSLAG

2006

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	04
Hoofdstuk 1 – ROZENSTRAAT 8	06
1.1 Federatiebestuur en Portefeuilleverdeling	06
1.2 AV besluiten in 2006	07
1.2.1 10 juni 2006	07
1.2.2 25 november 2006	07
1.3 COC 60 Jaar	09
1.3.1 Startschot	09
1.3.2 Bob Angelo Penning & Oorkondes	09
1.3.3 4 mei – Dodenherdenking	10
1.3.4 Erwin Olaf – 60 Jaar Liefde	11
1.3.5 5 mei - Bevrijdingsfestivals	11
1.3.6 Foto-impressie Bevrijdingsfestivals 2006	13
1.3.7 OutGames Montréal	14
1.3.8 Gay Pride Amsterdam	15
1.3.9 Madurodam	18
1.3.10 Symposium	19
1.4 Beleidsplan 2007	20
1.5 Federatiekantoor	21
1.5.1 Directie	21
1.5.2 Medewerkers en taken	21
1.5.3 Inhoudelijke Projecten	22
1.5.4 Ondersteuning COC-verenigingen	24
1.5.5 TAS	24
1.6 Communicatie & Marketing	25
1.6.1 COC in de Media	25
1.6.2 Woordvoering	25
1.6.4 Website	26
1.6.3 COC-Update	27
1.6.5 COC-flits	27
1.7 COC-verenigingen	28
1.7.1 Amsterdam	28
1.7.2 Limburg	29
1.7.3 Zwolle	29
Hoofdstuk 2 - POLITIEKE LOBBY	32
2.1 Inzet	32
2.2 Roze in alle Kleuren	32
2.3 Politiek Ontbijt	33
2.4 Vijf jaar 'Homohuwelijk'	34
2.5 Adoptie	35
2.6 Lesbisch Meemoederschap	36
2.7 Trouwambtenaren	36
2.8 GayVote	37
2.9 Balkenende IV	37
37	
2.10 Verkiezingscampagnes	38
2.10.1 VVD	38
2.10.2 PvdA	39
2.11 'Gewoon Doen'	40
2.12 Artikel 1 Grondwet	41
2.13 Algemene Wet Gelijke Behandeling	41
2.14 Iraanse Asielzoekers	41

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

2.14.1 Korosh	46
2.15 LWP	47
2.16 Veiligheid en Diversiteitsraad	47
Hoofdstuk 3 – SPEERPUNTEN van BELEID	48
3.1 Onderwijs & Jongeren	48
3.1.1 Vrolijke Schooldag	48
3.1.2 Vier Stenen in de Vijver	48
3.1.3 Website LGBT Included	49
3.2 Dialoog – Homoseksualiteit in een Pluriforme Samenleving	49
3.2.1 Voortgang	49
3.2.2 ICA	50
3.2.3 Masterplan Bespreekbaar maken van Homoseksualiteit in Etnische Kring	51
3.3 Homoseksualiteit en Handicap	52
3.3.1 Landelijke Werkgroep Homoseksualiteit en Handicap	52
3.3.2 Landelijke Werkgroep Roze Gebaar	52
3.4 Ouderen & Zorg	53
3.4.1 WMO	53
3.4.2 Landelijk Platform Roze Ouderen	53
3.5 Internationale Solidariteit	54
3.5.1 Gay Prides in Oost-Europa	54
3.5.2 VN – ECOSOC-status	55
3.5.3 Declaration of Montréal	56
3.5.4 Jaarvergadering ILGA-Europe, Sofia	57
3.5.5 Internationale projecten	57
3.5.5.1 U SEE LGBT	57
3.5.5.2 TMF NIS	58
3.5.6 Landelijke Werkgroep Internationaal Beleid	60
3.6 Veiligheid in de Publieke Ruimte	61
3.6.1 Actieweek tegen Racisme & Intolerantie	61
3.7 Homoseksualiteit & Bedrijf	62
3.7.1 Platform Homoseksualiteit & Bedrijf	62
3.8 Sport	62
3.8.1 Oprichting John Blankenstein Foundation	62
Hoofdstuk 4 – CIJFERMATIG	63
4.1 Financieel Overzicht	63
4.2 Verdeling Contributiegelden	64
Hoofdstuk 5 – GELIEERDE STICHTINGEN	65
5.1 Hozzo/Expreszo	65
5.2 Albrecht Stichting	66
5.3 Safe Service	67
5.4 De Rose Jo(n)ker	67
5.5 OutMedia	67
5.6 Meer Dan Gewenst	68
Hoofdstuk 6 – TER NAGEDACHTENIS	69
Gerard Reve	69
John Blankenstein	69
Walter Kamp	70
Robert Long	70

Voorwoord

Het jaar 2006 was een bijzonder jaar. Zestig jaar na haar oprichting heeft COC Nederland haar rol en kracht in 2006 hervonden. Na een lange periode waarin ingezet werd op bestrijding van discriminerende wetgeving gevolgd door een periode waarin ingezet werd op gelijke rechten lanceerde COC Nederland in januari haar nieuwe visie op de emancipatiestrijd. In de toekomst zal ook worden ingezet op sociale acceptatie, ofwel ervoor zorgen dat inwoners van Nederland de in de wet vastgelegde normen ten aanzien van homoseksualiteit in eigendom zouden nemen. De wet kan je wel bescherming bieden, maar als de maatschappij als geheel daar geen invulling aangeeft, dan is de wet een dode letter.

Bij grote delen van de achterban leefde en leeft het gevoel dat de homovrijheid in de maatschappij aan het toeneemt en dat er druk staat op de sociale acceptatie van homoseksualiteit. Het COC heeft ervoor gekozen daar antwoorden op te formuleren.

Dat vraagt echter een eigentijdse organisatie die vol in de maatschappij staat en haar rol met verve weet te vervullen. Meer dan ooit tevoren werd dan ook ingezet op zichtbaarheid. Het Erwin Olaf-project tijdens de bevrijdingsfestivals en daarna, Holland Garden in Montreal en het miniatuur homomonument in Madurodam zijn daar concrete voorbeelden van.

Ook de politiek kon op de warme aandacht van het COC rekenen. Premier Balkenende verklaarde in Indonesië tegen de openstelling van het burgerlijk huwelijk te hebben gestemd en andere misstappen van politici werden actief aan de kaak gesteld. Het hoogtepunt was de COC-boot tijdens de Gay Pride waarin het kabinet een vorm van moderne homofobie werd verweten.

Het COC was niet alleen kritisch, maar wende in 2006 haar invloed ook aan om via lobby concrete resultaten te bevechten. Zo besloot het kabinet om homoseksuele asielzoekers uit Iran een aparte status te geven zodat ze in Nederland kunnen blijven. Tijdens de verkiezingscampagnes functioneerde GayVote en werden politieke partijen gedwongen roze kleur te bekennen. Via politieke lobbyontbijten en convenanten werden ze aan hun beloftes gehouden.

In 2006 werd het COC een speler van formaat op het politieke strijdtoneel en nam de zichtbaarheid in de media evenredig toe.

Naast lobby en zichtbaarheid is in 2006 de inzet van het COC om zelf mee te bouwen aan de sociale acceptatie van homoseksualiteit in de maatschappij via het projectbureau toegenomen. Zo werden projecten die onvoldoende maatschappelijk effect hadden opnieuw gedefinieerd in samenspraak met betrokken ministeries of eenvoudigweg stopgezet. Ook werden nieuwe projecten gestart.

Internationaal werd in 2006 de inzet eveneens verhoogd. De aanvraag voor een adviserende status bij de VN, aanwezigheid bij Gay Prides in Oost-Europa, de intensievere betrokkenheid bij de Europese homobeweging Ilga Europe en nieuwe projecten in de Kaukasus geven invulling aan de ambitie om ook in de rest van Europa een homovriendelijk klimaat te realiseren.

Al deze activiteiten en nadrukkelijk meer aanwezige rol van het COC binnen de homobeweging in het bijzonder en de maatschappij als geheel heeft ook hoge eisen gesteld aan de interne organisatie. Een meer zakelijke attitude is geïntroduceerd en leiderschap van het COC is als uitgangspunt genomen. Ook

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

is een aantal personele wisselingen doorgevoerd en het medewerkersbestand fors uitgebreid.

Een goed functionerend COC Nederland kan niet zonder goed functionerende lidverenigingen. In 2006 is dan ook voor het eerst het merendeel van de lidmaatschapsgelden teruggevloeid naar de lidverenigingen. Ook zijn er investeringen gedaan vanuit de legatenpot om lidverenigingen financieel te ondersteunen bij zichtbaarheidcampagnes, is de Erwin Olaf-campagne ontwikkeld en zijn nieuwe folders en ledenwerfkaarten gemaakt.

Het jaar 2006 kan met recht worden gezien als het jaar van investeren en organiseren. Het heeft er echter ook toe geleid dat het jaar met een negatief resultaat is afgesloten. Over 2006 is het resultaat € 340.000 negatief waarvan ongeveer € 80.000 als opbrengsten in 2007 kunnen worden geboekt. De liquiditeitspositie van COC Nederland is onverminderd goed.

Ook in 2007 blijft het COC krachtig verder bouwen aan haar fundament zodat de organisatie eind 2007 klaar is om niet alleen de politieke lobby en haar zichtbaarheid voort te blijven zetten, maar vooral met grotere maatschappelijke impact op grotere schaal vorm kan geven aan projecten die invulling geven aan de nieuwe visie van het COC: zorgen dat wat in de wet staat ten aanzien van gelijke rechten van homoseksuele mannen en lesbische vrouwen, biseksuele en transgenders ook de door de maatschappij gedragen norm wordt.

Frank van Dalen
Voorzitter COC Nederland

Hoofdstuk 1 – ROZENSTRAAT 8

1. 1 Federatiebestuur en Portefeuilleverdeling

Op 1 januari 2006 bestond het bestuur uit de volgende personen:

- Frank van Dalen, voorzitter
 - Algemeen beleid
 - LW Strategische commissie
 - LW Politiek
 - LW Federatiezaken
 - Schorer Stichting
 - HIV Vereniging Nederland
 - SOA AIDS Nederland
 - Beleid Ouderen
 - Beleid Diversiteit
 - Media Woordvoering/Beleid
 - LA Ries
 - Roze Makelaar
 - Kenniscentrum
- Quirine Diesbergen, secretaris
 - Algemeen Secretarieel beleid
 - LW Training Advies en Scholing
 - Switchboard
 - Albrecht Stichting
 - Beleid WMO
 - Interne Organisatie
- Arno Eveleens, penningmeester 1
 - Algemeen Financieel beleid
 - Hoezo/Expreszo
 - Beleid Jongeren
- Wouter Fens, penningmeester 2
 - Safe Service
 - Legatenbeleid
 - Donateursbeleid
 - Fondsenwerving
 - Keurmerk Goede Doelen
 - Roze Jonker
- Joyce Hamilton, algemeen bestuurslid
 - LW Internationaal
 - Beleid Internationaal
- Stanley Starreveld, algemeen bestuurslid
 - LW Roze Gebaar
 - Verenigingen
 - Ledenwerving
- Menno Coenen, algemeen bestuurslid
 - LW Meer dan Gewenst
 - Beleid Zorg en Welzijn
 - Partnerorganisaties
 - Roze Landdagen

Per 31 december 2006 was het bestuur niet ongewijzigd. Menno Coenen is vervangen door Wouter Neerings die eveneens Menno Coenens portefeuille heeft overgenomen.

1.2 AV besluiten in 2006

Dit onderdeel van het jaarverslag is een korte samenvatting van de besluiten die zijn genomen door de AV in 2006.

1.2.1 10 juni 2006

Het jaarverslag van 2005 kon door omstandigheden niet ter goedkeuring aan de AV voorgelegd. Wel is een kort presentatie gegeven over 2005 en er is afgesproken dat op tijdens de volgende AV op 25 november 2006 wel een inhoudelijk jaarverslag ter goedkeuring overlegd zal worden.

Het financiële jaarverslag was wel ter goedkeuring overlegd en deze is goedgekeurd door het AV. Wel zijn er opmerkingen en vragen over inzage in subsidies en besteding daarvan. Met de goedkeuring van het financiële jaarverslag is het bestuur decharge verleend voor het gevoerde beleid in 2005.

Er zijn twee vacatures binnen het bestuur gesteld. Er is een voorstel ingediend door de leden van het bestuur om kandidaten mee te laten lopen met een bestuurslid (3 á 4 maanden) en daarna een voordracht te doen aan de AV. De Algemene Vergadering is hiermee akkoord gegaan.

De Albrecht Stichting komt met een voorstel dat betrekking heeft op de verkoop van enkele panden aan de huidige huurders voor 70% van de marktwaarde, voor zover lidverenigingen daarin interesse hebben. Dit heeft te maken met een wijziging in de strategie van de Albrecht Stichting. De opbrengsten zouden dan op niet risicovolle wijze belegd worden en de Albrecht Stichting zal daarmee een fonds worden. Het overleg hierover is een erg lastig en ingewikkeld proces en er is veel onduidelijkheid bij de lidverenigingen. Voorzitter Frank van Dalen stelt dan ook voor om een werkgroep te vormen bestaand uit het bestuur van de Albrecht Stichting, een bestuurslid van COC Nederland en 3 personen van lidverenigingen. Zij zullen dan met een nieuw voorstel komen. Met dit voorstel is ingestemd.

Werkgroep Meer dan Gewenst wil graag als zelfstandige stichting verder. Er is ingestemd met dit voorstel en het COC zal convenanten sluiten met de stichting zodat de relatie tussen de twee behouden blijft.

Naar aanleiding van de AV van 10 juni is er ook een artikel op de website verschenen waarin gesteld wordt dat het COC op koers ligt. Zowel de verandering binnen het personeelsbestand als de nadruk op zichtbaarheid en het versterken van de lokale lidverenigingen hebben geleid tot een succesvol eerste halfjaar.

1.2.2 25 november 2006

Het jaarverslag van 2005 is zoals afgesproken voorgelegd en goedgekeurd door de AV.

Er is een kandidaat voor het bestuur: Wouter Neerings. Er wordt schriftelijk gestemd en met 72 stemmen voor, 0 tegen en 45 blanco is Neerings aangenomen als bestuurslid voor de komende 2 jaar. Omdat Neerings afwezig is, is afgesproken dat hij zich bij de volgende AV uitgebreid zal voorstellen.

Als vervolg op de AV van juni 2006 wordt er ook gesproken over de zogeheten Albrecht Commissie. De deelnemers hebben een idee geformuleerd waarin

niemand tekort wordt gedaan. Het is op het moment van de AV nog wel een kip die aan het broeden is. Uitgebreide informatie zal te zijner tijd aan de lidverenigingen gegeven worden. Evenals op de vorige AV is het een ingewikkelde kwestie waar veel belangen mee zijn gemoeid. Het proces wordt de komende tijd uitgebreid gerapporteerd aan de lidverenigingen.

Het beleidsplan voor het nieuwe jaar (2007) wordt ook in stemming gebracht. Unaniem wordt ermee ingestemd met als enige opmerking dat de communicatie tussen het landelijk kantoor en de lidverenigingen een verbeterpunt is waar iedereen voor verantwoordelijk is.

Er is over het contributiebedrag gestemd en er is een korte toelichting over de uitbetaling van de contributiegelden aan de lidverenigingen. Hierna wordt de begroting voor 2007 gepresenteerd en vragen hierover worden beantwoord. Er wordt tijdens de stemronde ingestemd met de begroting. Er is ook een voorstel om KPMG Accountants aan te wijzen voor de controle van de jaarstukken van 2007. De AV is het hier unaniem over eens.

Er is een voorstel om een ledenwerfcampagne te ontwikkelen. Hiermee wordt ingestemd door de AV en er is aangegeven dat er meer informatie volgt. Er is vastgesteld dat het budget €0,75 per lid bedraagt voor de ontwikkeling van het plan.

Er is een toelichting van Joyce Hamilton rond de overname van Gay&Night door Stichting OutMedia. Gay Group, een partner in Stichting OutMedia, levert twee bestuursleden en COC Nederland levert eveneens 2 bestuursleden, waarvan één penningmeester. De financiële- en salarisadministratie is ondergebracht bij COC Nederland en Stichting OutMedia betaalt hier een vergoeding voor. De stichting bedruipt zichzelf. Er wordt over gestemd en iedereen is het eens met het voorstel.

COC Gouda en COC Rotterdam gaan vanaf begin 2007 samen door als één vereniging. Ook hiermee wordt ingestemd door de AV.

1.3 COC 60 Jaar

Het COC vierde in 2006 haar zestigjarig bestaan en daarmee is ze de oudste homobelangenorganisatie ter wereld. Uiteraard is hier de nodige media aandacht aan besteed maar er was nog veel meer. Nieuwjaarsrecepties op de lidverenigingen, deelname aan internationale conferenties en de onthulling van een bijzonder monument. Erwin Olaf heeft ter gelegenheid van het jubileum een serie foto's gemaakt met als thema '60 Jaar Liefde'. De foto's zijn gebruikt om de zichtbaarheid van het COC te vergroten en dat is gelukt samen met de andere activiteiten van het COC in 2006.

1.3.1 't Startschot

Op 29 januari 2006 vond het Startschot plaats. Een aftrap voor het 60^e bestaansjaar van het COC en in plaats van terug te kijken werd er vooral vooruit gekeken. Het COC is in een derde fase van emancipatie beland. De eerste dertig jaar van het COC stonden in het teken van afschaffing van discriminerende wetgeving. In de dertig jaar erna zijn er gelijke rechten afgedwongen en nu in het derde deel en de komende dertig jaar wordt er gezorgd dat iedereen in Nederland opkomt voor de rechten van homoseksuelen.

In de jaarrede van Frank van Dalen is het kabinet opgeroepen om met een masterplan 'Diversiteit in de Samenleving' te komen en dat Premier Balkenende daar zelf directe leiding aan zou moeten geven. Een diversiteitplan dat alle vormen van discriminatie aanpakt. Een citaat:

'Ik roep het kabinet op een groots gebaar te maken naar de toekomst. Of het nu gaat om voorlichting op scholen, terugdringing van discriminatie op de werkvloer, veiligheid op straat of tolerantie als Nederlands exportproduct. (...) Immers, als homojongeren op het schoolplein worden gepest, worden ook andere jongeren gepest.'

1.3.2 Bob Angelo Penning & Oorkondes

Tijdens 't Startschot is de Bob Angelo penning uitgereikt en er zijn ook 2 Bob Angelo Oorkondes uitgereikt. De Penning ging naar Henk Krol, hoofdredacteur van de Gay Krant. Omdat Krol bij de bekendmaking hiervan in het Big Brother huis zat is er een taart voor hem bezorgd bij het huis. Hij ontving de Bob Angelo Penning vanwege zijn verdiensten als hoofdredacteur en oprichter van de Gay

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Krant ruim vijftig jaar geleden. Een periode waarin homoseksualiteit helemaal niet geaccepteerd was. Daarnaast heeft hij zich vijf jaar geleden intensief ingezet voor de openstelling van het burgerlijk huwelijk voor partners van gelijk geslacht.

'Henk Krol roept sterke en vaak tegenstrijdige gevoelens op binnen de gay-community. Maar onbetwistbaar is zijn bijdrage aan de vrijheden die homoseksuele mannen en vrouwen vandaag de dag hebben. Krol heeft daarvoor grote risico's genomen en van het lef dat daar voor nodig was, plukken wij nu de vruchten en dat mogen wij nooit vergeten,' aldus Frank van Dalen.

Tijdens 't startschot zijn er ook Bob Angelo Oorkondes uitgereikt. Janneke van der Burgh en Merel van Ginkel kregen de Bob Angelo Oorkonde voor hun onderzoek *Jong uit de Kast*. Voor het eerst is op een gedegen manier onderzoek gedaan naar behoeftes van homoseksuele jongeren onder de zestien. Met de uitreiking van de oorkonde geeft het COC een blijk van waardering voor het onderzoek dat is gedaan en wil het COC dit onderwerp nadrukkelijk op de agenda zetten en antwoorden formuleren op de vragen die in dit schemergebied nog op tafel liggen.

De tweede oorkonde is uitgereikt aan Eduard Boer. Met zijn onderzoek *Ecce Homo* heeft Eduard Boer de misstanden rond homoseksuele asielzoekers in asielzoekerscentra haarscherp duidelijk gemaakt. Met het onderzoek is het COC in 2005 erin geslaagd om in samenwerking met de IND en het COA de grootste misstanden ongedaan te maken en een humaan opvangbeleid ten aanzien van homoseksuele asielzoekers op de agenda te krijgen bij de IND en het COA.

1.3.3 4 mei – Dodenherdenking

COC Nederland legt jaarlijks een krans tijdens de Nationale Dodenherdenking van 4 mei op de Dam in Amsterdam. In 2006 is de krans gelegd door Stanley Starreveld, bestuurslid COC Nederland, en Zohra Maipauw, van het federatiekantoor.

Er vond ook een herdenkingsbijeenkomst plaats bij het Nationale Homomonument bij de Westerkerk in Amsterdam, georganiseerd door COC

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Amsterdam. Leo Wilde, Commissaris van de Politie, en Dennie Dingenotto, algemeen bestuurslid van het interim-bestuur van COC Amsterdam waren als spreker te gast.

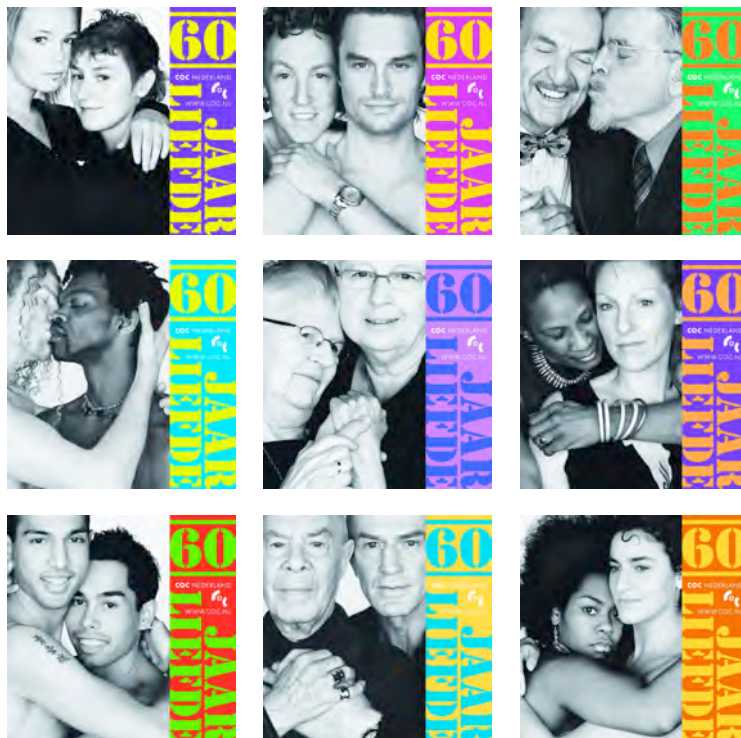
Ook Frank van Dalen was als spreker aanwezig bij het homomonument. De titel van de tentoonstelling in voormalig kamp Westerbork over de vervolging van homoseksuelen Tijdens de Tweede Wereld Oorlog was de vraag die de voorzitter van COC Nederland telkens stelde in zijn toespraak; wie kan ik nog vertrouwen?

'Vertrouwen is een kostbaar goed. Makkelijk verloren, moeilijk gewonnen,' aldus Frank van Dalen. 'Het overbodig maken van de vraag: "wie kan ik nog vertrouwen?" is onze strijd vandaag de dag. Er is hoop. Net als zestig jaar geleden.'

Ook in andere delen van het land was het COC duidelijk aanwezig tijdens herdenkingsbijeenkomsten. In Den Haag, Utrecht, Nijmegen, Maastricht, Zwolle, Middelburg, Arnhem en Leiden werd er door het COC stil gestaan bij de onderdrukking van homoseksuelen in de Tweede Wereldoorlog.

1.3.4 Erwin Olaf - 60 Jaar Liefde

Zoals genoemd heeft Erwin Olaf een serie foto's gemaakt met als thema 60 Jaar Liefde. Voor de serie heeft hij homostellen van diverse leeftijden en achtergronden gefotografeerd. Een van de geportretteerden is de beroemde choreograaf Hans van Manen samen met zijn partner. Op de foto's zijn gezichten van twee mannen of twee vrouwen te zien. Het zijn mensen die van elkaar houden en dat zie je. Duidelijk.

De foto's zijn gedrukt op metershoge vlaggen en doeken en zijn op verschillende locaties en evenementen ingezet. Hieronder een opsomming:

- Bevrijdingsfestivals
- Mega PANN Feest, Utrecht
- Roze Zaterdag, Zwolle
- World OutGames, Montréal
- Madurodam
- Westertoren, Amsterdam
- Festival Mundial in Tilburg
- Midzomergracht festival, Utrecht
- 4-daagse, Nijmegen
- Roze Maandag, kermis in Tilburg
- Gay Pride, Amsterdam
- Verzetsmuseum COC in de Museumnacht, Amsterdam

1.3.5 5 mei - Bevrijdingsfestivals

Het COC was het afgelopen jaar nadrukkelijk aanwezig op 5 mei. De foto's van Erwin Olaf waren te zien op bevrijdingsfestivals door het hele land want zij brengen namelijk het thema in beeld van de Bevrijdingsfestivals: *Vrijheid en Verscheidenheid*.

De doeken en vlaggen waren zeer opvallend aanwezig op de festivals, bij de ingang of op grote torens. Het was een enorme prestatie om bij al deze verschillende festivals, die ieder weer een eigen organisatie hebben, zo prominent aanwezig te zijn.

Voor het COC was er alle reden om deel te nemen aan de bevrijdingsfestivals. Recentelijk hebben verschillende incidenten opnieuw laten zien dat er spanningen zijn in de samenleving. De bevochten vrijheid staat onder druk. Uit recent onderzoek blijkt dat maar liefst een derde van de homoseksuele mannen en lesbische vrouwen het gedrag aanpast om maar niet op te vallen. Bijvoorbeeld door de liefde die twee mensen voor elkaar voelen niet te laten zien.

Op alle bevrijdingsfestivals waren ook stands van het COC aanwezig (met uitzondering van Amsterdam waar wel werd geflyerd) met posters met dezelfde afbeeldingen van Erwin Olaf en ander materiaal. Deze stands werden door de lokale COC-verenigingen verzorgd. Promotieteams van het COC deelden flyers uit met de boodschap dat het nog steeds nodig is om zich in te zetten voor de rechten van homoseksuelen en lesbische vrouwen. 'Een samenleving waar je de liefde voor elkaar niet hoeft te verbergen, dat is waar het COC zich al 60 jaar actief voor inzet. Vrijheid en liefde gaan iedereen aan. Jong en oud. Man en vrouw. Allochtoon en autochtoon. Homo en hetero. Vrijheid maak je met elkaar.'

De organisator, het 4 & 5 mei Comité, was erg tevreden over dit fotoproject van Erwin Olaf en het COC omdat het veel aandacht & publiciteit opleverde, zonder choquerend te zijn. De foto's troffen volgens het comité precies het doel: de mannen- en vrouwenliefde zichtbaar maken en op die manier werken aan meer acceptatie.

Er was veel media-aandacht voor dit fotoproject van Erwin Olaf:

- Het ANP verzond een persbericht over dit project
- In de Telegraaf (paginagroot), NRC (groot), in Volzin (2 pag.), Metro (voorpagina), en verder besteedde Gay & Night, Winq, Esta, de Uitkrant en CJP aandacht aan dit onderwerp.
- Veel internetsites: telegraaf.nl, spits.nl, volkskrant.nl, kunst.plein.nl, ad.nl, homo-jongeren.nl, weekendclub.nl, pzc.nl, tctubantia.nl, gaysite.nl, gaykrant.nl, at5.nl

- Radio: MVS, AT5, Oog (Groningen), diverse regionale uitzendingen

In Amsterdam sprak Frank van Dalen op het Museumplein en bij het Homomonument op de Westermarkt, 'Op de foto's zie je mensen die liefde uitstralen en van elkaar houden, waarbij de seksuele identiteit er eigenlijk niet toe doet. Voor het COC is de boodschap: het is okay om zo te zijn. Wat is er mooier dan liefde en van elkaar houden? Het maakt eigenlijk niet uit of je homo of hetero bent. Het COC streeft naar een samenleving waar de seksuele identiteit van mensen geen verschil meer uitmaakt. In 60 jaar is er op het gebied van homo-emancipatie veel veranderd. Deze vrijheid willen we met elkaar vieren.' Verder riep Frank van Dalen op tijdens zijn toespraak 'Zero Tolerance' te hanteren. Tegen haat, tegen verspreiding van angst en tegen diefstal van vrijheid.

De doeken en vlaggen met de foto's van Erwin Olaf hingen op de volgende veertien festivals:

- Amsterdam
- Haarlem
- Zwolle
- Middelburg
- Arnhem
- Roermond
- 's-Hertogenbosch
- Leeuwarden
- Groningen
- Utrecht
- Lelystad
- Rotterdam
- Assen
- Alkmaar

Promotieteams van het COC deelden flyers uit met de boodschap dat het nog steeds nodig is om zich in te zetten voor de rechten van homoseksuelen en lesbische vrouwen. 'Een samenleving waar je de liefde voor elkaar niet hoeft te verbergen, dat is waar het COC zich al 60 jaar actief voor inzet. Vrijheid en liefde gaan iedereen aan. Jong en oud. Man en vrouw. Allochtoon en autochtoon. Homo en hetero. Vrijheid maak je met elkaar.' In totaal zijn 10.000 flyers uitgedeeld. De organisatoren viel het op dat de flyers door het publiek goed ontvangen werden. Weinig flyers werden op de grond gegooid wat een teken was dat de flyers aandachtig bekeken werden en mee naar huis werden genomen.

Op het bevrijdingsfestival van provincie Overijssel in Zwolle kwam het ook COC aan het woord. Richard Kuper, voorzitter COC Zwolle, heeft daar, op het centrale podium, een interview gegeven over 'COC 60 Jaar Liefde', de positie van LGBT's in het huidige Nederland en nut en noodzaak van het COC daarbij.

1.3.6 Foto-impressie Bevrijdingsfestivals 2006

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

1.3.7 OutGames Montréal

Voor het eerst vonden ze plaats. De World OutGames in Montréal. Een enorm LGBT sportevenement waarin ook cultuur en mensenrechten centraal staan. Met 16.000 deelnemers uit 120 landen en 250.000 bezoekers en supporters is dit het zichtbaarheids evenement van het jaar. Voorafgaand aan de openingsceremonie vond de grootste LGBT-mensenrechten conferentie plaats onder de naam 'The Right to Be Different'. De uitkomst van de conferentie 'The Declaration of Montréal' is gepresenteerd bij de feestelijke opening door 2 topsporters.

Dat het COC 60 jaar bestaat is ook internationaal duidelijk gemaakt. Op de World OutGames pakte COC flink uit. In samenwerking met Homosport Nederland en de World OutGames-organisatie is er een indrukwekkend Holland Garden neergezet. Nederland was hiermee het enige land dat een thuishonk had voor de sporters en dit op een toplocatie in Montréal. Hierbij zijn natuurlijk ook de foto's van Erwin Olaf gebruikt.

Ook is er door COC een workshop verzorgd over de samenwerking tussen de nationale overheid en de nationale LGBT-belangenverenigingen. Een case study, ook door COC verzorgd, ging over Nederlandse samenwerking op het gebied van internationale betrekkingen en er is met een 2^e workshop aandacht besteed aan de geschiedenis van het COC en daarbij is er gekeken naar de fases die een belangenorganisatie doormaakt.

Nederland, en daarbij het COC, is extra goed op de kaart gezet doordat er goud is gewonnen door een Nederlandse zwemploeg.

Een indruk van Holland Garden:

1.3.8 Gay Pride Amsterdam

Het COC was als homobelangenorganisatie niet te missen tijdens de Amsterdam Pride 2006. Voorop in de parade voer een zogeheten nul-boot. Een initiatief van COC Nederland en Pro Gay, de organisatie van de Gay Pride Amsterdam. Op deze boot liggen vlaggen van Oost-Europese landen, waaronder Letland. Op de boot is ook een spandoek geplaatst dat bezoekers van de Pride oproept om een SMS te sturen om de Gay Prides in verschillende Oost-Europese landen te steunen. Bezoekers van de Pride konden een SMS sturen met een persoonlijke boodschap aan de regeringen in deze landen met de oproep om voortaan veilige Gay Prides te garanderen.

Ook was het COC aanwezig met een eigen boot met als thema 'De homofobische les van dr. Balk' (dat refereert aan het Rembrandt-thema van de Canal Parade). Op de boot stonden 'spitting images' van bewindslieden die door middel van borden hun stem lieten gelden.

Wie zegt wat op de boot:

- Premier Balkenende spreekt de legendarische woorden: 'Ik stemde tegen het homohuwelijk'.
- Minister Remkes van Binnenlandse Zaken: 'Ambtenaren mogen weigeren om homoparen te trouwen'.
- Onderwijsminister Maria van der Hoeven: 'Homoseksualiteit in het onderwijs - niet mijn zaak'.
- Minister Verdonk voor Vreemdelingenbeleid: 'Iran is veilig voor homo's... uitzetten dus'.
- Staatssecretaris Ross-Van Dorp, (homo-emancipatie): 'Ik heb geen tijd om homo-evenementen te bezoeken'.

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

'We vinden dat het kabinet veel te weinig heeft gedaan aan homo-emancipatie', aldus Frank van Dalen.

Door het publiek werd zeer positief gereageerd op de boot.

Om het 60^e bestaansjaar van het COC te vieren is er tijdens het Pride-feest op het Rainbow Square (Rembrandtplein) een metershoge taart neergezet. Aan Frank van Dalen was de eer om 400 roze en blauwe ballonnen uit te taart te doen komen. Daarna hield de COC-voorzitter een korte toespraak onder toezicht van 'premier Balkenende'. Hij liet weten blij te zijn met wat er in 60 jaar in Nederland verbeterd is. 'Maar we zijn er nog lang niet - dat leert de 'homofobische les van dr. Balk', het thema van de COC-boot tijdens de Canal Parade, ons. De kabinetten-Balkenende hebben voor stilstand gezorgd en dat is achteruitgang. Als het niet anders kon is er gereageerd in plaats van nationaal en internationaal het initiatief te nemen.'

'En het gaat niet enkel om ons eigen land. We zijn ook solidair met landen zoals Letland waar de Gay Pride onlangs verboden werd', aldus Frank van Dalen. 'Daarom is het nog steeds belangrijk om je in te zetten voor homo-emancipatie. De Gay Pride is meer dan enkel feesten en bier drinken'.

Speciale gast tijdens de Gay Pride op uitnodiging van de gemeente Amsterdam was de Letse homo-organisatie Mozaïka. Amsterdam heeft een stedenband Riga, de hoofdstad van Letland. De Gay Pride in Riga verliep niet zonder slag of stoot. De deelnemers werden gewelddadig bejegend. Ze zijn bekogeld met eieren en poep. Door de organisatie uit te nodigen toont de gemeente Amsterdam zich internationaal solidair en de Letten zien dat het ook anders kan en hoe het anders kan. Tjeerd Herrema, locoburgemeester van Amsterdam, was geschokt over de gang van zaken in Riga en heeft de Europese Unie opgeroepen meer werk te maken van het beschermen van burgerrechten van homoseksuelen.

COC Nederland was verheugd over het initiatief van de gemeente. Joyce Hamilton (bestuurslid COC Nederland) was aanwezig op de Pride in Riga. 'We laten zien waar het COC mee bezig is in Nederland, hoe het contact is met de gemeente en delen onze ervaringen met verschillende projecten in Oost-Europese landen en staten van de voormalige Sovjet-Unie,' aldus Hamilton.

's Avonds tijdens een uitzending van Nova was Frank van Dalen te gast in de studio. Er werd met hem gesproken over het onderwerp 'Groeiende homohaar overschaduwde homo-feest in Amsterdam'. Er is aandacht besteed aan de gang van zaken rond Prides in Oost-Europa, aan de delegatie uit Riga die in Amsterdam op bezoek was maar ook aan homofobie en homohaar in Nederland. Frank van Dalen legde uit waarom de Gay Pride belangrijks is voor

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

zichtbaarheid maar ook dat er meer dan alleen maar zichtbaarheidsacties plaatsvinden, zoals de Dialoog en voorlichting.

1.3.9 Madurodam

Het was al enkele jaren een gespreksonderwerp maar het was er nooit van gekomen; een Homomonument in het miniatuur in Madurodam. Waarom in 2006 dan wel? Een Homomonument in Madurodam is een mooie manier om zowel Nederlanders als internationale toeristen in aanraking te brengen met homoseksualiteit in Nederland. Het zou ook aangeboden worden aan de Nederlandse samenleving door de homobeweging. Het COC heeft het initiatief genomen om in samenspraak met de kunstenaar, de initiatiefnemers en de Stichting Homomonument het project te realiseren. Het COC heeft hiervoor een inzamelactie opgezet en alle roze organisaties aangeschreven. Er moest tenslotte een bedrag van € 20.000 binnenkomen om het project te gerealiseerd te krijgen.

Op 24 oktober was het dan zover. Samen met burgemeester Cohen van Amsterdam, Frank van Dalen en de 17-jarige Maurits van der Donk, burgemeester van Madurodam, onthulde Lange Frans het miniatuur monument. Actueel onderwerp op de dag zelf was de uitzending van tv-programma 'Boer Zoekt Vrouw' waarin boer Hans zich negatief uitlatte over homoseksualiteit. Frank van Dalen maakte naar aanleiding hiervan het statement dat de acceptatie van homoseksualiteit in Nederland nog lang niet is voltooid.

Lange Frans bracht samen met Gordon na de onthulling het duet 'Als je maar gelukkig bent' ten gehore. Omdat de hip-hop-scene bekend staat om zijn homo-onvriendelijkheid zei Lange Frans dat dit 'een groot statement is in een kleine stad.'

Een groot statement was het zeker. Aan media aandacht geen gebrek voor het initiatief en de onthulling van het monument. De kranten en het internet stonden vol met berichten. Foto's in Spits, Trouw, Haarlemmer Dagblad en de Telegraaf. Het internet stond vol met de berichten over de onthulling maar ook berichten over COC dat uithaalde naar de homofobe uitspraken van boer Hans en radio Zwolle besteedde er ook een nieuwsitem aan.

1.3.10 Symposium

In het kader van het 60^e verjaardag van het COC zou er ook in 2006 een symposium georganiseerd worden. Door de kabinetscrisis en de verkiezingen van de Tweede Kamer heeft het symposium niet plaats kunnen vinden. Prioriteit voor het COC was politieke lobby om ervoor te zorgen dat, ondanks de komst van een nieuw kabinet, het homobeleid in de Nederlandse politiek hoog op de agenda blijft.

De voorbereidingen voor een symposium in 2007 zijn in volle gang en groots wordt het zeker. Een waardig afsluiting van zes decennia rechten en acceptatie afdwingen.

Aan zichtbaarheid geen gebrek tijdens het 60^e jaar van het COC. Van grote foto's op grote evenementen tot kleine monumenten in kleine stadjes. Overal zien mensen dat het COC 60 jaar bestaat en dat liefde de ruimte hoort te krijgen. Wat voor liefde dan ook en in ieder deel van de wereld.

1.4 Beleidsplan 2007

In 2006 is de nieuwe missie van het COC verwoord. Daarbij ontstond er een verschuiving van aanpassingen van wet- en regelgeving naar sociale acceptatie in de samenleving. In 2007 wordt deze lijn verder doorgezet en uitgewerkt.

In het rapport van het Sociaal Cultureel Planbureau wordt pijnlijk duidelijk dat hoewel Nederland tolerant zegt te zijn ten opzichte van homoseksualiteit, er van werkelijke acceptatie nog lang geen sprake is. De titel van het rapport *Gewoon Doen* is in dat kader cynisch te noemen. Zo lang homo's en lesbo's 'gewoon doen', is er geen probleem.

Te vaak wordt de *Gay Pride* als exhibitionistisch fenomeen naar voren geschoven. Afgezien van de dubbele moraal die hier zijn gezicht laat zien als we de *Gay Pride* afzetten tegen het zomercarnaval in Rotterdam, de uitdossingen als Nederland deelneemt aan een voetbaltoernooi of de 'gekkigheid' tijdens Koninginnedag gaat het hier over veel meer. Het gaat hier over al dat afwijkt van de norm. Want 'gewoon doen' is in dat kader doen wat de dominante norm voorschrijft. Die dominante norm in Nederland is de hetero-normativiteit.

De vraag van het magazine *Management Team* aan de multinationals over het roze gehalte van de raden van bestuur leverde van het bedrijf Hagemeyer een tekenend voorbeeld op. 'Voor zover ik weet zijn ze dat (homoseksueel) niet. Ze zijn openlijk getrouwd.'

Juist de hetero-normativiteit in de samenleving zorgt ervoor dat de overgang van tolerantie naar acceptatie niet echt wordt gemaakt. Het gaat dan over de afkeuring van twee zoenende mannen, twee vrouwen die hand in hand lopen of een koppel dat een kind opvoedt. Kortom, die alledaagse zaken die van hetero's of een heterostel zo normaal worden bevonden en die ineens vreemd lijken te zijn als het homo's of lesbo's betreft.

Wetten en regels doorbreken de hetero-normativiteit niet. Nee, sociale acceptatie wordt slechts gebouwd in de samenleving zelf. Door het bestaan van homoseksualiteit in alle geledingen bespreekbaar en zichtbaar te maken.

Dit is dan ook precies de strategie die het COC met meer energie en kracht zal moeten inzetten. Het bespreekbaar en zichtbaar maken van homoseksualiteit in de samenleving, zodat sociale acceptatie ontstaat en hetero-normativiteit wordt doorbroken.

Om de strategie succesvol te laten werken zal het COC zich moeten richten op die gebieden in de samenleving waar mensen intensief met elkaar 'samenleven' en op die plekken waar overdracht van normen en waarden plaatsvindt.

1.5 Federatiekantoor

1.5.1 Directie

Het landelijk kantoor van COC bestaat uit het Federatie kantoor en het Projectbureau. Na het vertrek van directeur Alice van Rooij in december 2005 stond het landelijk kantoor (tijdelijk) onder leiding van voorzitter Frank van Dalen en secretaris Quirine Diesbergen van het bestuur. Een deeltaak dat zij op zich hebben genomen om de continuïteit van de organisatie te waarborgen. Over dit besluit is er ophef ontstaan bij COC Breda waarbij het gekomen is tot een kort geding. Het bestuur van lidvereniging Breda was het niet eens met het bestuur van COC Nederland betreffende de uitvoering van de statuten en het directiereglement. COC Nederland is hierbij in het gelijk gesteld.

Ook de GayKrant liet zich uit over deze oplossing en dan met name over het salaris van het vervangend bestuur. Deze uitlatingen waren volgens het bestuur van COC Nederland geheel onterecht en het COC betreurt dan ook dat de GayKrant dit op deze wijze heeft opgepakt.

Per augustus 2006 is er een nieuw directeur aangesteld op het landelijk kantoor. In het verleden was van der Maas betrokken bij COC Arnhem. In zijn huidige woonplaats Nijmegen is hij o.a. voorzitter geweest van homohuis Villa Lila. Alle nevenactiviteiten zijn inmiddels door van der Maas neergelegd, zodat zijn aandacht exclusief naar het COC Nederland kan uitgaan.

Van der Maas ervaring opgedaan in de politiek als gemeenteraadslid in Arnhem en commissielid in Nijmegen. Bij het Wereld Natuurfonds was hij vier jaar lang hoofd van het vrijwilligersnetwerk en merchandising. In de jaren daarvoor was hij werkzaam bij de SAD Schorerstichting als coach preventie en onderzoeker en bij de GGD als manager gezondheidsvoorlichting. Tot zijn aanstelling op het landelijk kantoor van het COC was Pascal van der Maas manager incasso en directeur internationaal van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen.

De belangrijkste opdrachten van Van der Maas zijn het doorvoeren van de al ingezette ontwikkeling om COC Nederland vergaand te professionaliseren passend bij de eisen van de huidige tijd, de uitvoering van het eind vorig jaar vastgestelde beleidsplan en het met elan de energie uitdragen van de nieuwe missie van het COC.

1.5.2 Medewerkers en taken

Het landelijk kantoor bestaat uit federatiekantoor en het projectbureau.

Op het federatie kantoor van het COC waren eind 2006 de volgende personen werkzaam:

- Pascal van der Maas, directeur
- Zohra Maipauw, bestuurs- en directiesecretariaat & personeelszaken
- Geert-Jan Edelenbosch, assistent
- Jane Rustveld, receptie & office-management
- Jan-Willem de Bruin, stafmedewerker algemene zaken, federatiezaken & gelieerde stichtingen
- Bart Jan Mulder, ledenadministratie
- Omar Sulaiman, administratief medewerker
- René van Soeren, beleid & politieke lobby, website-contentmanagement

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

- Justus Einfeld, beleid & communicatie - thema's: biseksualiteit & transgender
- Tijn Elferink, media, COC update & Gay&Night

De taken van het federatiekantoor zijn:

- Algemene belangenbehartiging
- Politieke lobby
- Leggen en onderhouden van pers- en mediacontacten
- Beheren van de website van COC Nederland
- Leggen en onderhouden van contacten binnen de rijksoverheid, gemeenten en andere relevante maatschappelijke organisaties
- Verstrekken van informatie
- Ondersteuning van de Landelijke Werkgroepen
- Ondersteuning federatiebestuur
- Ledenadministratie
- Financiële administratie
- Vraagbaakfunctie voor en ondersteuning van de lidverenigingen
- Marketing en Communicatie
- Algemeen beheer van mensen en middelen van de federatie
- Signalering van maatschappelijke ontwikkelingen

Op het projectbureau waren eind 2006 de volgende mensen werkzaam:

- Pieter Boone, manager projectbureau

TMF NIS – Balkan en Moldavië

- Björn van Roozendaal, consultant
- Anna Stunova, consultant
- Lars Mokveld, consultant
- Glenda Mangnus, consultant

Centraal- en Midden Europa

- Arjos Vendrig, consultant

Nationaal

- Eunice den Hoedt, consultant onderwijs & jongeren
- Juul van Hoof, consultant multiculturele samenleving & religie
- Roeland van Spaandonk, projectmedewerker Wmo
- Dorrieth Rem, projectmedewerker

1.5.3 Inhoudelijke Projecten

De taak van het Projectbureau is verwerven en het voeren van projecten binnen de speerpunten van beleid. Bij het landelijk projectbureau werken ongeveer 15 mensen. Het grootste deel van 2006 heeft het projectbureau zonder directe aansturing geopereerd. Pieter Boone is per 1 oktober aangesteld als de manager van deze afdeling binnen het federatiekantoor.

De activiteiten van het projectbureau zijn gesplitst in binnenlandse activiteiten en buitenlandse activiteiten. De buitenlandactiviteiten vinden plaats in ongeveer 20 landen voornamelijk in Oost Europa en in de voormalige Rusland staten. In die landen werken de projectbureau medewerkers op twee grote projecten aan de organisatieopbouw van jonger LGBT organisaties. De Binnenlandse projecten zijn grofweg onderverdeeld in 'zorg', 'onderwijs' en 'minderheden'.

Internationaal

De buitenlandactiviteiten vinden plaats in het kader van 2 grote projecten, beide met een looptijd van enkele jaren. Het project U SEE LGBT concentreert zich op de Balkan en loopt eind 2007 af. Het TMF NIS project speelt zich af in 7 voormalige Rusland Staten en startte begin 2006. Dit project concentreert zich rond het thema 'beperken van de verspreiding van HIV en AIDS' en loopt tot 2009. Beide projecten kregen te maken met projectmatige problemen zoals begrotingskwesties en bezettingsissues maar tegen het einde van 2006 waren deze problemen opgelost of is er zicht op een constructieve oplossing.

Nationaal

Ook de binnenlandprojecten verliepen moeizaam in 2006. Een crisis tussen de samenwerkingspartners in de onderwijsprojecten zorgt ervoor dat deze projecten min of meer stilvallen. Ingrijpen van het nieuwe COC-management en opdrachtgever het Ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschap leidt tot een herstructurering van de projecten eind 2006. Daarbij wordt één project vroegtijdig afgesloten en maakt een ander project een doorstart. Het project rond de invoering van de nieuwe Wet Maatschappelijke Ordening in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport moet eveneens worden gereorganiseerd. Project De Dialoog dat zich richt op het bespreekbaar maken van Homoseksualiteit in Religieuze kring verloopt wel goed en op schema.

Management en vooruitgang

Dat het projectbureau in 2006 aansturing miste blijkt ook uit het niet altijd goed verlopen van projectrapportages en eindafsluitingen. Wanneer het projectbureau haar deadlines qua rapportage niet haalt zijn de financiële consequenties daarvan nadelig voor de complete bedrijfsvoering van het COC.

Goed nieuws is dat eind 2006 een groot project is toegewezen door het ministerie van Justitie. Het COC heeft een half miljoen euro ontvangen voor het uitvoeren van een project rond het bespreekbaar maken van homoseksualiteit in etnische kring. Dit project zal begin 2007 starten en het COC zal zich daarbij in opdracht van het ministerie moeten richten op de allochtone hetero. Het COC richt ook enige hoop op een project dat het indient in het kader van de zogenaamde MATRA-regeling van het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Hoewel dit project veel meer aanvragen krijgt dan dat er toewijzingen mogelijk zijn, is het projectbureau hoopvol om haar voorstel, om de organisatieopbouw van LGBT organisaties in Turkije te begeleiden, toegewezen te krijgen. Naast een aantal kleinere acquisities worden de voorbereidingen getroffen voor een aantal grote acquisities in 2007. Het projectbureau zal zich daarbij meer richten op zogenaamde 'masterplannen', projecten die een combinatie zijn van een aantal verschillende activiteiten en zich richten op een of meerdere specifieke doelgroepen. Het draait daarbij om maatschappelijke impact en de ervaring leert dat meerdere gecoördineerde activiteiten onevenredig meer effect hebben dan wanneer de activiteiten los van elkaar zouden plaatsvinden.

Professionalisering

In 2006 is een aanzet gemaakt voor de omvorming van de organisatie van het projectbureau richting een matrixorganisatie. Het doel daarbij is dat alle projectbureau medewerkers zich ontwikkelen tot experts op een bepaald homospecifiek gebied en dat het COC zo haar autoriteit op die gebieden verder verdiept. Het is de bedoeling dat in de toekomst de verschillende expertises toepasselijk zijn op alle projecten. Met het creëren van een matrixorganisatie zal het projectbureau in staat zijn om zich te profileren als de autoriteit in de wereld of de markt als het gaat om het uitvoeren van een project op het gebied van LGBT en haar positie voor de toekomst op die manier verder verstevigen.

In het verlengde daarvan ligt de wens om meer draagvlak te creëren voor de activiteiten van het projectbureau. Op dit moment voldoet het projectbureau te weinig aan de verplichting om richting de achterban verantwoording af te leggen

over de activiteiten in binnen- en buitenland. Door meer invulling te geven aan deze activiteit zal het wellicht mogelijk zijn om nieuwe financieringsvormen te ontwikkelen en dit zou de onafhankelijkheid van het projectbureau als mensenrechtenorganisatie ten goede komen.

Capaciteitsvergroting

Het projectbureau verwacht een toename van activiteiten in 2007 en daardoor is extra capaciteit nodig. Naar verwachting zal die capaciteit in 2007 met ongeveer 20% toenemen. Met het gefaseerd implementeren van de matrixorganisatie zal de productiviteit toenemen en hierdoor zal de omzet van het projectbureau onevenredig sterk stijgen.

1.5.4 Ondersteuning lidverenigingen

Het COC heeft een voor de homobeweging unieke lokale infrastructuur die van grote waarde is. Hierin investeren is noodzakelijk om ook in de toekomst succesvol te blijven. Om die reden zijn de lokale lidverenigingen financieel versterkt doordat per 1 januari 2006 bijna al het geld van de leden direct toevloeit aan de lokale lidverenigingen. Daarnaast worden er veel materialen en campagnes ontwikkeld die op lokaal niveau kunnen worden ingezet, vindt er regelmatig en intensief overleg plaats tussen lokale verenigingen en COC Nederland, zijn er fondsen om lokale projecten te financieren en zijn WMO-voorlichtingsdagen instrumenten om kennisoverdracht mogelijk te maken.

In 2006 heeft het bestuur veelvuldig de lidverenigingen bezocht o.a. tijdens de Nieuwjaarsrecepties maar ook door het jaar heen om 'feeling' te houden en het contact tussen het bestuur en de lidverenigingen te versterken.

1.5.5 Training, Advies en Scholing

Begin 2006 hebben de leden van de werkgroep Training, Advies en Scholing besloten alle nieuwe activiteiten op te schorten en zich te wijden aan de nog lopende zaken. Oorzaak hiervoor is de demotivatie die is ontstaan bij de medewerkers in voorgaande jaren door het gevoel te hebben gehad zich niet gesteund te voelen door het bestuur, de voorzitter en de directeur van de vereniging.

Toch zijn er twee succesvolle voorlichtingstrainingen gehouden en zijn er twee trainingen op maat gegeven (gespreksgroepbegeleiding en intro, telefoon, email). Tot op heden was voor de weekendtrainingen het SBI beschikbaar, maar dat is afgelopen na de laatste voorlichtingstraining.

Voor het nieuwe seizoen zijn nog geen afspraken gemaakt. De voorlichtingstraining zal doorgang kunnen vinden, evenals de trainingen op maat maar helaas moeten wij naarstig op zoek naar een geschikte accommodatie. Tevens blijkt dat al meer verenigingen moeilijk benaderbaar zijn, waardoor de inschrijvingen ernstig achter lopen. De werkgroep zal de nodige ondersteuning moeten krijgen vanuit het landelijk kantoor om een overlevingskans te hebben.

Genoeg uitdagingen om voor te gaan. Maar door wie is nog een grote vraag.

1.6 Communicatie & Marketing

1.6.1 COC in de Media

Afgelopen jaar was het COC in de media geen onbekend verschijnsel. Begin 2006 stond het COC wekelijks in de krant en kwam ca. 1 keer maand op televisie. Eind 2006 was op media gebied een flink vooruitgang geboekt. Het COC is meerdere keren per week in de krant met soms zelfs meerdere berichten in één krant op één dag maar over verschillende onderwerpen. Verder is het COC twee tot drie keer per week op TV en zeker wekelijks op de radio. Ook op het internet staan vele berichten van en over het COC en haar werk en het COC is zelfs bedrijf van de dag geweest op Arbeidsvitamines van 3FM. Het contact met de achterban is hiermee geïntensiveerd. Naast de achterban is er ook nog bereik van (specifieke) (doel)groepen. Met een artikel in het blad MT over het roze plafond in het Bedrijfsleven tot een special in Elsevier. Hiermee bereikt het COC veel meer mensen dan alleen de eigen achterban en eventuele krantenlezers.

Al met al is het zichtbaarheidsprobleem snel aan het vervagen. Grote media momenten van het COC in 2006 waren:

- Madurodam (Miniatuur Homomonument)
- Iran (Homoseksuele asielzoekers)
- Gay Pride
- Verkiezingscampagnes

Alle persberichten die door het COC verzonden zijn in 2006 zijn opgenomen in de bijlagen van dit verslag.

1.6.2 Woordvoering

Inmiddels heeft het COC een actief mediabeleid zich helemaal eigen gemaakt. Door een aantal belangrijke thema's op de kaart te zetten zoals weigerambtenaren maar ook het homobeleid van de politiek en sterke homofobie in EU-lidstaten als Polen. Woordvoering vindt in via voorzitter Frank van Dalen terwijl persvoorlichting, voor bijvoorbeeld achtergrondinformatie, gebeurt via een persvoorlichter.

1.6.3 Website

Op de website van COC is er afgelopen jaar geen gebrek aan informatie geweest. Belangrijke en minder belangrijke gebeurtenissen in binnen- en buitenland dat ook maar iets te maken had met homoseksualiteit en homo-emancipatie waren hier na te lezen. Ook zijn er enkele dossiers voor langlopende zaken zoals het homohuwelijk. Hiermee ontwikkelt de site zich tot een informatie portal van nieuws binnen de LGBT gemeenschap. Actuele polls, leuke en nuttige links en de mogelijkheid de Update te downloaden maakt de site voor iedereen interessant. Enig nadeel aan de website, de lay-out is sterk verouderd. Dit is dan ook een punt dat in 2007 opgepakt wordt. Het ontwikkelen en invoeren van een compleet nieuwe website dat mensen weer aanspreekt op hun persoonlijke interesses. Door hierop in te spelen bereik je nóg meer mensen en kun je nog beter informatie verstrekken en hulp verlenen.

NIEUWS PERS PUBLICATIES PROJECTEN DOSSIERS DISCUSSIE ORGANISATIE VERBODINGEN CONTACT ALLIANTIES LINKS

laatste nieuws

JOHN BLANKENSTEIN FOUNDATION OPGERICHT
02-11-2006 De John Blankenstein Foundation gaat de missie van de recent overleden John Blankenstein voortzetten. De oud-scheidsrechter maakte zich sterk om homoseksualiteit bespreekbaar te maken in de sport.

De foundation is een initiatief van COC Nederland en Karin Nederpeit-Blankenstein en gaat projecten initiëren om homo-emancipatie in sport bevorderen.

Bos en Verdonk spreken zich uit over homobeleid
02-11-2006 De redacties van Gay&Night en GAY.NL werkten, met steun van COC Nederland, samen aan een verkiezingspecial. Daarvoor spraken we met PvdA-lijsttrekker Wouter Bos en VVD-minister Rita Verdonk. Beide maken duidelijk dat de acceptatie van homoseksualiteit op de politieke agenda moet blijven staan de komende jaren.

Rita Verdonk laat zich uit over een aantal brandende 'roze kwesties' en hoe de VVD volgens haar in de toekomst met homoseksualiteit om moet gaan.

Wouter Bos haalt vooral hard uit naar premier Balkenende (CDA), die volgens hem 'geen moreel leiderschap heeft getoond'. Dankzij de PvdA heeft het bleke homobeleid van dit kabinet tenminste nog enige kleur gekregen.

jongeren/onderwijs
ouderen/zorg
diversiteit
hiv/aids
politiek
internationaal

Word nu lid >>

Het COC komt op voor uw belangen! Het COC geeft voorlichting op scholen en doet aan politieke beleidsbeïnvloeding. **Steun het COC door lid te worden!**

Beleidsvisie

Het afgelopen jaar uit de kast gekomen? **outcomes.nl**

ROZE KISTEN 2007

schorer

DANNY'S PARADE

Condoms!

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
DOSSIER HOMO-EMANCIPATIE

GLB.nl Newsflash

1.6.4 Update

Update is het ledenblad van, voor en over het COC. Het blad verschijnt vier maal per jaar en alle leden krijgen het gratis toegezonden. Blinden en slechtzienden kunnen een op cassette ingesproken versie toegestuurd krijgen via de Federatie van Nederlandse Blindenbibliotheken (FNB).

Enkele eruit springende onderwerpen in de Updates van 2006:

- 60 jaar liefde, 60 jaar COC
- Homoseksualiteit en acceptatie op scholen
- Het nieuwe welzijnsbeleid (WMO)
- GayVote en homobeleid van de politiek
- Homoseksuele asielzoekers en Asielstatus homoseksuele Iraanse asielzoekers
- Homofobie in het buitenland, (Verboden) gay prides in het buitenland
- Dialoog over homoseksualiteit met minister Verdonk
- Veiligheid en het veiligheidsgevoel
- Advies status aanvraag van COC bij ECOSOC
- Outgames in Montréal
- Homoseksualiteit tijdens WOII
- Herdenkingen uitgezette Iraanse homoseksuele asielzoekers
- Pascal van der Maas als nieuwe directeur van COC Nederland
- Onthulling homomonument in Madurodam
- Homohuwelijk in Zuid-Afrika
- Tiende verjaardag van ILGA Europe
- Oprichting homo organisaties in voormalige Russische staten
- Belweek Roze Ouderen
- Homoseksualiteit op de werkvloer en het 'roze plafond'
- Algemene sociale acceptatie van homoseksualiteit

1.6.5 COC-flits

Naast de Update bestaat er nog de COC-flits. Een manier van informatievoorziening dat is bedacht en opgezet in 2006. COC-flits is een digitale nieuwsbrief die de ontvangers voorziet van last-minute informatie over een actie of ander belangrijk nieuws dat niet in de Update opgenomen kan worden door zijn beperkte verschijningsmomenten in het jaar. Op deze manier kunnen ook de lezers sneller reageren, is het nieuws actueler en meer mensen kunnen binnen zeer korte tijd geïnformeerd worden.

Meld je aan voor de COC-Flits:

www.coc.nl/nieuwsbrief

1.7 COC-verenigingen

De lokale COC verenigingen bruisen met activiteit, zo ook in 2006. Om een voorbeeld te geven zijn er drie lokale COC's uitgelicht in dit jaarverslag.

1.7.1 Amsterdam

Dialogavond

18 december 2006 bruiste het stadsdeelkantoor van de Baarsjes. In het kader van het programma 'Wij Amsterdammers II' had het stadsdeel i.s.m. COC Amsterdam en met steun van IHLIA, een avond georganiseerd waar ca. 70 mensen aanwezig waren. IHLIA heeft voor een fototentoonstelling gezorgd over bruiloften van lesbo's en homo's.

Een panel werd voorgesteld bestaande uit wethouder Cherribi, een lesbische buurtbewoonster, een Marokkaanse buurtvader, een COC voorlichter en een Marokkaanse homoactivist. Gastvrouw was Tania Barkhuis, directeur van COC Amsterdam.

Aan de hand van persoonlijke ervaringen gaven de panelleden ieder een korte inleiding. In een filmpje werden enkele Marokkaanse straatjongeren geïnterviewd over de herkenbaarheid van homo's. Daarna kwam de dialoog op gang tussen de verschillende aanwezigen. Belangrijke thema's waren de discriminatiegevoelens van moslims en homoseksuelen uit de buurt. Zo goed als iedereen drong aan op respect voor de medemens, ongeacht afkomst en seksuele gerichtheid. De ca 15 aanwezigen met een moslimachtergrond hadden graag meer moslims aanwezig gezien.

Nagedacht zal worden over vervolgbijeenkomsten in aanwezigheid van een imam, voorlichting over homoseksualiteit en/of de Koran en meer aandacht van het stadsdeel voor deze problematiek. COC Amsterdam gaat het programma ook aan andere Stadsdelen aanbieden.

Aanbevelingen

Opvallend positief was de aanwezigheid van enkele homoactivisten van Habibi Ana en COC Amsterdam. Dit spitste de vraagstelling toe op respect voor de gevoelens van zowel moslims als homoseksuelen, waardoor homoseksualiteit in moslimgemeenschappen goed aan de orde is gekomen. Het project was succesvol maar er zijn ook aanbevelingen gedaan voor een vervolgbijeenkomst. Bijvoorbeeld over het benaderen van moskeeorganisaties of doorpraten met het Meldpunt Moslimdiscriminatie i.s.m. COC Amsterdam over mogelijkheden van begeleiding en opvang van moslimhomo's.

Gerealiseerde Pers

- Aankondiging in Metro, 11 dec. 2006
- Het Parool, 19 december 2006
- MVS Televisie, 6 januari 2006

1.7.2 Limburg

Planet Gender

COC Limburg heeft in samenwerking met negen andere artistieke, culturele en educatieve partners deelgenomen aan Planet Gender, een geëngageerd artistiek, documentair en informatief project over gender en identiteit. Dit bijzonder multidisciplinaire project probeerde met fotografie, beeldende kunst, film, discussies en lezingen bestaande taboes over transseksualiteit, transgenderisme en travestie te doorbreken. COC Limburg heeft hieraan een bijdrage geleverd door het pand ter beschikking te stellen voor een foto-expositie over de transitie van man naar vrouw. Verder organiseerde het COC de afsluiting in de vorm van een informatieve en artistieke middag waarbij gasten rond het thema transgenderisme werden geïnterviewd.

Winterpride

In december 2006 heeft COC Limburg financieel en inhoudelijk een bijdrage geleverd aan Winterpride, een roze festival tijdens Winterland te Maastricht. Tijdens dit driedaagse festival werd aandacht besteed aan diversiteit in het algemeen en homoseksualiteit in het bijzonder door middel van debat, entertainment, muziek en literatuur. COC Limburg organiseerde o.a. een diversiteitdebat, een actie voor het goede doel en een muzikale avond.

Tijdens het debat discussieerden bezoekers met stellingnemers en waren groepen uit heel Limburg uitgenodigd om deel te nemen. Doel was om rond een aantal stellingen te discussiëren over thema's die te maken hebben met diversiteit in de samenleving. Zowel over de positie van allochtonen, homoseksuelen als vrouwen werden debatten gevoerd. (Positieve) discriminatie, tolerantie, acceptatie en integratie kwamen daarbij uitgebreid aan bod. Bij de organisatie van het debat werd samengewerkt met onder meer het medewerkers van het Mondiaal Centrum in Maastricht, Planet Gender uit België en Platform Minderheden uit Geleen.

Bij de actie voor het goede doel werkte COC Limburg samen met Stichting Zwaan Kleef Aan. Deze stichting richt zich op leesbevordering. Om aandacht te vragen voor deze stichting besloot COC Limburg een ludieke actie op te zetten waarbij diverse sprekers (waaronder burgemeester Gerd Leers van Maastricht) in boekhandel Selexyz Domincanen te Maastricht een verhaal voorlezen. Daarbij stond de diversiteit in de literatuur centraal. De verhalen varieerden dan ook van Turkse columns en verhalen over integratie, tot kerstverhalen voor kinderen en verhalen met een roze rand waarbij seksuele diversiteit in de samenleving als thema fungeerde.

1.7.3 Zwolle

Net als voor COC Nederland was 2006 voor COC Zwolle een jubileumjaar. De regionale vereniging bestond dertig jaar. Er was alle reden om het jubileum te vieren. Dertig jaar voorlichting, politieke acties, caféavonden en gevarieerde activiteiten. Dertig jaar dankzij honderden vrijwilligers. Dertig jaren werken aan één gezamenlijk doel: ervoor zorgen dat homo's, lesbo's en biseksuelen zichzelf kunnen zijn.

Het dertigste jaar was in veel opzichten een hoogtepunt. Het 'dagelijkse werk' van COC Zwolle verliep succesvol. Er waren bijzondere acties, gericht op vrijwilligers, leden en de buitenwereld. Maar de Roze Zaterdag sprong het meest eruit.

Roze Zaterdag Zwolle

Twee jaar aan voorbereiding kwam samen in de week van zaterdag 24 juni. 'You're Welcome' was het overkoepelende thema van het evenement. Zeker 50.000 mensen brachten die slogan in de praktijk en woonden de tientallen activiteiten bij. Van een kleurrijke parade (met voor het eerst een groep politieagenten) tot een Roze Boekenbal en van een manifestatie (met optredens van Angela

Groothuizen, Do en Solo) tot een informatiemarkt. Mede dankzij het warme weer werden de verwachtingen overtroffen.

Geprobeerd is nieuwe impulsen te geven aan de dag. Een moderne en frisse vormgeving, een hippe website, inzet van SMS voor een maatschappelijke actie, de inzet van een eigen themanummer, een vernieuwend feest (The Pink Garden), populaire artiesten, een herkenbaar motto: stuk voor stuk pijlers van een evenement dat de toets der kritiek anno 2006 kan doorstaan.

De landelijke en regionale media grepen het evenement aan voor uitgebreide berichtgeving over de integratie van homoseksualiteit. De organisatie lag in de handen van een stichting, die sterk gelieerd was aan COC Zwolle. Daarmee was het evenement ook een oppepper voor de vereniging.

Andere jubileumactiviteiten

Op de Podiumavond in het Zwolse theater (17 november) kwam de enorme kracht van een dertiger naar voren. De diversiteit van COC Zwolle, in deelnemers en bezoekers, en in de variatie van de podiumacts. Het was hét feest van de vereniging: open en toegankelijk, maar met een sterk wij-gevoel. Leden en vrijwilligers kregen in 2006 bovendien de kans om plannen voor vernieuwende activiteiten in te dienen en projectsubsidies te vergaren. Dat leidde tot nieuwe initiatieven.

Politiek en maatschappij

Een onderzoek naar tolerantie en discriminatie is in 2006 uitgevoerd door stellingen voor te leggen aan cafébezoekers en vragenlijsten te verspreiden. De uitkomst maakte duidelijk dat er nog veel werk te verrichten is, en legde actuele problemen bloot.

Met ADB Overijssel, het COS Overijssel, het Islamitisch Maatschappelijk Activeringswerk Overijssel en het Katholiek Centrum voor Welzijnsbevordering Overijssel is een gezamenlijke Dag van de Dialoog in Overijssel georganiseerd. COC Zwolle organiseerde in samenwerking met andere organisaties een 'Debat in de Stad' in het stadhuis van Zwolle, onder meer over homodiscriminatie.

In het kader van de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2006 zijn alle politieke partijen in de 23 gemeenten uit het werkgebied van COC Zwolle benaderd met een brief. Bij de gemeente Zwolle leidde dat tot concrete afspraken.

Overige activiteiten

De reguliere activiteiten van COC Zwolle kregen in 2006 onverminderd aandacht, zoals voorlichting op scholen (in totaal 65 keer), de info- en hulpchat- en telefoon (tientallen telefoontjes en tientallen vaste 'chatters') en de gespreksgroep.

Het café was wekelijks vier avonden geopend en daarnaast werden activiteiten georganiseerd voor doelgroepen als 40-plussers, stijldansliefhebbers, Hollandshitsfans, jongeren (Inside Out), tienerjongeren (ExpresCjoC), vrouwen (Viva la Diva) en mensen met een beperking (Café Oké). Daarnaast was COC actief met het Bevrijdingsfestival, een SOA-prikactie van de GGD, een literaire avond, het Straatfestival, het eigen magazine GT en algemene contacten met de (regionale) media.

Op het gebied van bedrijfsvoering ging de aandacht vooral uit naar de professionaliteit van de bar en de veiligheid.

Hoofdstuk 2 - POLITIEKE LOBBY

2.1 Inzet

Een beleidspunt van 2006 dat stevig uitgevoerd is, is de politieke lobby. Dé plek om te beginnen als het gaat om sociale acceptatie van seksuele diversiteit en veiligheid van de LGBT gemeenschap in Nederland. Tijdens het Nieuwjaarsreceptie van het COC in 2006 geeft voorzitter Frank van Dalen de aftrap voor een nieuwe lobby die als doel heeft de sociale acceptatie en veiligheid van de LGBT gemeenschap in de Nederlandse samenleving te bewerkstelligen. De speech van de voorzitter gold ook gelijk als conceptplan waar het kabinet meteen mee aan de slag zou kunnen gaan. Verder zijn er in 2006 'kleine' incidenten opgepakt en breed uitgezet. Hierbij kan gedacht worden aan de ophef die is ontstaan rond de naam 'Unicorn' dat gebruikt zou worden voor de uitzending naar Uruzgan of aan de uitspraken van Premier Balkenende in Indonesië met betrekking tot het homohuwelijk.

Er is in 2006 ook een stevig politiek netwerk opgebouwd door COC Nederland en de Landelijke Werkgroep Politiek. Tijdens het Amsterdam Diner in het voorjaar zaten COC-voorzitter Frank van Dalen en Wouter Bos (PvdA) aan één tafel en dit was dan ook de eerste kennismaking tussen de twee heren. Een kennismaking dat veel gevolgen zou hebben. Bij dit diner waren ook enkele Kamerleden aanwezig en uiteraard zijn daar ook contacten mee gelegd en onderhouden.

De inzet dat het COC in 2006 heeft getoond heeft zijn vruchten afgeworpen. Er is een coördinerend minister voor homo-emancipatie in plaats van een staatssecretaris, er zijn meer financiële middelen beschikbaar en er is door de val van het kabinet is er eerder dan verwacht een paragraaf over homo-emancipatie in het regeerakkoord opgenomen.

2.2 Roze in alle Kleuren

In 2005 heeft COC Nederland bij de Tweede Kamer gereageerd op de regeringsnota 'Roze in Alle Kleuren'. Hierin staat de visie en aanpak van het homobeleid van Balkenende III. De nota is gepresenteerd door staatssecretaris Ross-van Dorp (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) en geldig voor de periode 2005-2007. De doelstelling van Ross-van Dorp hierin zijn:

- Het bevorderen van de sociale acceptatie van homoseksuelen in Nederland
- Een sterke sociale binding en betere integratie voor enkele kwetsbare groepen homoseksuelen. Dit geldt vooral voor groepen die alleen staan, niet mee kunnen doen of uitgesloten dreigen te worden zoals homoseksuelen met een andere culturele en levenschouwelijke achtergrond, jonge homoseksuelen en oudere zorgafhankelijke homoseksuelen
- Aandacht besteden aan de veiligheid van homoseksuelen en tegengaan van homodiscriminatie.

De staatssecretaris Ross denkt die doelen te kunnen realiseren met een decentrale aanpak. Gemeenten en maatschappelijke organisaties die dicht op de mensen zitten, kunnen daar namelijk het noodzakelijke maatwerk voor leveren. De centrale overheid levert de wettelijke en financiële kaders en coördineert en stimuleert de uitvoering van het beleid op afstand.

Het COC heeft het volgende als commentaar gegeven:

COC Nederland vraagt zich af of de ambities van de staatssecretaris realiseerbaar zijn met de beleidsvisie en de aanpak die nu gepresenteerd is. De beleidsvisie van de staatssecretaris bevat namelijk een cruciale denkfout. In de nota wordt de verantwoordelijkheid voor de beleidsuitvoering namelijk veelal over gelaten aan provincies, gemeenten en vooral maatschappelijke organisaties. En dat terwijl het haperen van de sociale acceptatie van homoseksualiteit en de homoseksuele leefstijl nu juist vaak een probleem is binnen allerlei maatschappelijke organisaties. Zoals in het onderwijs, op de werkplek, in buurthuizen en jongerencentra, sportorganisaties en levensbeschouwelijke instellingen enz. De staatssecretaris blijkt niet in te zien dat er geen resultaat te boeken is, als je het object van het beleid tevens tot instrument van je beleid maakt.

Te vrezen valt dat maatschappelijke organisaties ook in de komende jaren onvoldoende gebruik zullen maken van de inzichten en instrumenten die voortgekomen zijn uit 'Paars over Roze', de vorige rijksnota over homobeleid, die in deze fase juist vragen om daadwerkelijke implementatie.

En daarbij wordt het budget voor het te voeren beleid ook nog eens drastisch verlaagd.

Het COC roept de Kamerleden daarom op om er bij de staatssecretaris op aan te dringen meer middelen voor dit beleid beschikbaar te stellen, meer nieuwe initiatieven te ontwikkelen en meer zichtbaar verantwoordelijkheid te nemen voor het te voeren homo-emancipatiebeleid. De staatssecretaris en de andere bewindslieden die op onderdelen van beleid inhoudelijk verantwoordelijk zijn, dienen meer de regie over het beleid te voeren en zichtbaar meer leiderschap te tonen. Alleen daarmee wordt het maatschappelijk draagvlak vergroot om de sociale acceptatie binnen tal van maatschappelijke instellingen ook echt te bevorderen.

COC Nederland ziet uitdagingen aan de hand van drie maatschappelijke ontwikkelingen:

- Toenemende onveiligheid in het onderwijs
- De multiculturele samenleving
- De vergrijzing.

Daarnaast vraagt het COC extra aandacht voor diverse thema's, zoals asielbeleid, bloed- en orgaandonatie, homo-ontmoetingsplaatsen, de veiligheid in de grote steden en het versterken van de internationale voortrekkersrol van Nederland als het gaat om homo-/lesbisch beleid.

Alle Kamerleden hebben het commentaar van COC Nederland toegespeeld gekregen, zodat de visie van het COC een rol kon spelen in dit algemeen overleg over de nota.

2.3 Politiek Ontbijt

In maart 2006 was er een debat in de Tweede Kamer over de nota homo-emancipatiebeleid van coördinerend staatssecretaris Ross-van Dorp. COC zette – in een brief aan de Tweede Kamer i.s.m. Kenniscentrum – in op de aanpak van problemen rond veiligheid, in het onderwijs, de multiculturele samenleving en de zorg. De brief is verstuurd op de dag van publicatie van het zorgwekkende rapport 'Geweld Tegen Homoseksuelen', wat extra media-aandacht heeft gegenereerd.

Tijdens een lobby ontbijt twee dagen voor het debat heeft COC gesproken met diverse Kamerleden. De conclusie, dat getrokken is tijdens deze bijeenkomst is de urgentie van nieuwe initiatieven op gebied van homobeleid. Onder de aanwezigen waren Kathleen Ferrier (CDA), Boris Dittrich (D66), Anja Timmer (PvdA) Ruud Luchtenveld en Eske van Egenschot (VVD). COC Nederland was aanwezig met voorzitter Frank van Dalen, Philip Tijsma (voorzitter Landelijke Werkgroep Politiek) en COC-beleidsmedewerker René van Soeren.

Aan de orde kwamen de prioriteiten uit het Masterplan Seksuele Diversiteit van het COC. Nieuwe initiatieven in het onderwijs, de zorg voor met name ouderen en mensen met een handicap, ter bevordering van de veiligheid en de maatschappelijke dialoog werden besproken. Vanuit het COC werd beklemtoond dat van de overheid gevraagd mag worden alert en vooral ook preventief op te treden. Dat is nodig zodat ook homoseksuele mannen, lesbische vrouwen, biseksuelen en transgenders zich beschermt weten en hun leven in vrijheid kunnen leiden in ons land.

Afrondend werd de Kamerleden gevraagd op of rond 17 mei in de Kamer een voorstel aan te nemen waarin de regering wordt opgeroepen de Internationale Dag tegen Homofobie (IDAHO) op de internationale VN-kalender geplaatst te krijgen. België en Canada steunen dat initiatief al – dan kan Nederland natuurlijk niet achterblijven.

COC toonde tijdens het ontbijt nogmaals aan dat de regering gebrek aan leiderschap toont. Dit is eveneens tot uiting gekomen op de boot van COC Nederland tijdens Amsterdam Pride 2006.

De Kamer neemt naar aanleiding van de bijeenkomst vijf moties aan, in lijn met de prioriteiten van het COC:

Registratie homofob geweld

- Een D66-motie die de regering vraagt om homofob geweld door politie en OM te laten registreren, opdat een reëel beeld van de problematiek ontstaat.

Onderwijs

- Een PvdA-motie die vraagt om een richtlijn die scholen verplicht tot een preventieve aanpak van homofobie.
- Een D66-motie waarin gevraagd wordt om 1 miljoen euro vrij te maken om projecten voor homovriendelijke scholen te financieren. Deze motie is

later in 2006 omgezet in een amendement op de OCW begroting. Dit amendement heeft het niet gehaald door gebrek aan steun van CDA en VVD.

Ouderen en zorg

- Een motie van D66 die de regering vraagt om projecten te bekostigen die de (ouderen-) zorg homovriendelijker maken.
- Een PvdA-motie die vraagt om geen nieuwe ambtenaren aan te nemen die weigeren homoparen te trouwen, haalt het uiteindelijk niet. Er ontstaan spanningen binnen de coalitie wegens veronderstelde strijd van de motie met het regeerakkoord, waarover wordt bericht op de voorpagina van de Volkskrant.

2.4 Vijf Jaar 'Homohuwelijk'

Op 1 april 2006 is er uitbundig feest gevierd op het stadhuis van Amsterdam. Precies 5 jaar geleden was het huwelijk mogelijk voor paren van gelijk geslacht. Nederland stond aan kop op het gebied van homo-emancipatie en acceptatie door het homohuwelijk toe te staan. Tal van landen volgden en ook al zijn er in vele landen geen echte huwelijken toegestaan, zijn er wel wettelijke regelingen. Bijna 1 jaar later (14 februari 2007, Valentijnsdag) is er plaquette onthuld bij het stadhuis van Amsterdam.

Premier Balkenende heeft, in hetzelfde jaar dat het homohuwelijk 5 jaar bestaat, tijdens een persconferentie in Jakarta een onacceptabel uitspraak gedaan over zijn standpunt ten opzichte van het homohuwelijk. Hij heeft zelf tegen gestemd. COC heeft om opheldering gevraagd maar toen Balkenende voet bij stuk hield is hij flink op de vingers getikt door de voorzitter.

De strijd is overigens nog niet voorbij. Nederland kampt met ambtenaren die weigeren homoseksuele paren te trouwen wegens gewetensbezwaren, terwijl in Aruba paren van gelijk geslacht die in Nederland getrouwd zijn niet als getrouwd stel in worden geschreven.

Ongeveer vijf en een half jaar na de openstelling van het huwelijk is een onderzoeksrapport daarover verschenen. Het gaat om een evaluatie van de Wet openstelling huwelijk en van de Wet geregistreerd partnerschap. De evaluatie is uitgevoerd door een multidisciplinair team van onderzoekers verbonden aan de Universiteit Utrecht, in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) van het ministerie van Justitie.

In het rapport staat onder meer dat het homohuwelijk een succes is en het partnerschapsregistratie gaat juridisch steeds meer op het huwelijk lijken. Er zijn echter ook knelpunten zoals internationale erkenning en de rechtspositie van ouders en kinderen. Het COC heeft daarop gezegd dat die knelpunten in de formatie voortvarend opgelost zouden moeten worden.

Uit het onderzoek blijkt dat de positie van kinderen binnen geregistreerde partnerschappen om aandacht vraagt. Bij het geregistreerd partnerschap vormt het niet automatisch ontstaan van het juridisch vaderschap van een kind een

belangrijk knelpunt wat ook in een man-vrouw relatie vergaande juridische gevolgen kan hebben. Voor twee vrouwen (of mannen) staat alleen de weg van (partner) adoptie open om het juridisch ouderschap te verwerven. Hierover is al een wetsvoorstel ingediend.

2.5 Adoptie

Onder druk van een Kamermeerderheid heeft minister Donner van Justitie mei afgelopen jaar een wetsvoorstel ingediend dat adoptie door homo- en lesbo-echtparen aanzienlijk uit zou breiden mits het aangenomen werd. De lobby van het COC de afgelopen jaren voor een wetswijziging boekte daarmee een flink resultaat.

Door het wetsvoorstel zullen homo- en lesbo-echtparen als het gaat om buitenlandse adoptie dezelfde rechten krijgen als hetero-echtparen. Het COC pleitte daar al jaren voor en die lobby had al geleid tot moties van een Kamermeerderheid van D66, GroenLinks, PvdA en VVD waarin er bij de minister op aandrongen werd om met wetswijziging te komen.

Donner stelde steeds als voorwaarde dat er minstens één land zou moeten zijn dat aangeeft geen bezwaar te hebben tegen adoptie door een homo- of lesbostel alvorens met wetswijziging te willen komen. De minister gaf daarmee aan geen behoefte te hebben aan louter symboolpolitiek, ook niet als daarmee in elk geval op papier gelijkberechtiging bereikt werd.

De minister schreef ook in de toelichting op zijn wetsvoorstel dat hij niet verwacht dat er een land is dat een kind ter adoptie aanbiedt voor homo- of lesboparen. Maar zijn voorwaarde dat er eerst een land moet zijn dat aangeeft geen bezwaar te hebben tegen adoptie door homo- of lesboparen heeft hij, onder druk van een Kamermeerderheid, met het indienen van dit voorstel laten vallen. Overigens zijn er wel Amerikaanse staten die de adoptie van (buitenlandse) homo- of lesboparen toestaan.

In de huidige wetgeving is gezamenlijke adoptie enkel mogelijk bij Nederlandse kinderen. Bij buitenlandse adoptiekinderen is het proces veel te lang en ingewikkeld en ook niet in het belang van het kind. Vandaar dat met het wetsvoorstel van de minister het proces hiervoor verkort. Ook kunnen daardoor binnen kortere tijd meer kinderen worden geadopteerd.

In het wetsvoorstel is verder opgenomen dat lesbiennes die door kunstmatige inseminatie een kind krijgen, worden gelijkgesteld aan heterostellen in dezelfde situatie. Nu moet een lesbostel na de geboorte eerst drie jaar samen voor het kind hebben gezorgd alvorens gezamenlijk ouderschap te kunnen verkrijgen.

COC betreurt wel dat het wetsvoorstel door de regering aanvankelijk zo beperkt is gemotiveerd dat bij de Raad van State twijfel kon rijzen over de zin van het voorstel. COC heeft daarom enkele feiten op een rij gezet om te benadrukken waarom dit wetsvoorstel zo belangrijk is. Het verbod op adoptie van een buitenlands kind zo niet alleen volgens COC opgeheven moeten worden maar ook volgens de Raad voor de Kinderbescherming, Wereldkinderen, de Landelijke Vereniging Adoptieouders (LAVA) en de Belangenvereniging Zelfdoeners in Adoptie (BZA).

Met het voorstel van minister Donner wordt geen afstammingsrechtelijke gelijkstelling bereikt van kinderen geboren in de relatie van twee vrouwen. Om

hun kinderen dezelfde juridische bescherming te kunnen bieden als kinderen die opgroeien bij een heteropaar, wordt aan lesbische paren een zwaardere eis gesteld: het doorlopen van een adoptieprocedure.

2.6 Lesbisch meemoederschap

In juni 2006 is er een brief van het COC gestuurd aan de woordvoerders van homo-emancipatie. Hierin bepleit COC enkele zaken met betrekking tot het wetsvoorstel over inter-landelijke adoptie. COC Nederland pleit voor volledige gelijkstelling door ook erkenning door de mee-moeder of aanvaarding van het ouderschap (een geslachtsneutraal alternatief voor de erkenningsfiguur) in het wetsvoorstel op te nemen, middels een amendement of nota van wijziging. Als de moeders getrouwd zijn, zouden zij beiden van rechtswege het ouderschap moeten verkrijgen.

Hierop is er een motie van D66, GroenLinks en VVD ingediend om het wetsvoorstel over adoptie uit te breiden met een mogelijkheid tot ouderschap van rechtswege ten aanzien van kinderen die geboren zijn bij een lesbisch paar. Hierbij is het van belang dat er een mogelijkheid is tot erkenning door de sociale moeder van een lesbisch paar.

Minister Verdonk reageerde als volgt: 'De vraag of een vrouw door erkenning, of zelfs van rechtswege bij de geboorte van het kind, de juridische ouder van het kind van haar vrouwelijke partner kan worden, is uitvoerig aan de orde bij het wetsvoorstel tot wijziging van de adoptieprocedure. Het voorstel beoogt de adoptieprocedure voor lesbische paren verregaand te versoepelen. Het zal daardoor mogelijk zijn dat de adoptie van het kind door de vrouwelijke partner van de moeder al op het tijdstip van de geboorte van het kind een feit is. De redenen waarom niet is gekozen voor de weg van erkenning of ouderschap van rechtswege worden in dit voorstel ook uitvoerig uiteengezet. In de nota naar aanleiding van het verslag van uw Kamercommissie, welke ik op zeer korte termijn aan de Kamer zal zenden, wordt nogmaals op deze keuze ingegaan. Het ligt dan ook in de rede dat de behandeling van genoemd wetsvoorstel de juiste gelegenheid is om wat D66 bepleit verder te bespreken. De heer Pechtold heeft een motie ingediend over het uitbreiden van het wetsvoorstel over adoptieprocedures met erkenning door de andere lesbische ouder. Ik ontraad het aannemen van deze motie. Ik heb in eerste termijn al mijn bezwaren uiteengezet. Wat de heer Pechtold wil bereiken, namelijk een eenvoudige en snelle procedure, is al opgenomen in het wetsvoorstel. Ik stel voor om de discussie verder te voeren bij de behandeling van het wetsvoorstel.'

2.7 Trouwambtenaren

Bij de stemming over het homobeleid in de Tweede Kamer was er een motie over trouwambtenaren die niet in stemming kwam, maar door de indieners (PvdA) voorlopig is aangehouden. Nog steeds mogen trouwambtenaren op basis van gewetensbezwaren weigeren een homo- of lesbisch stel te trouwen. Het kabinet heeft bij monde van minister Remkes laten weten dat dit zo moet blijven, maar het lijkt er op dat vooral de VVD-fractie hierover nog geen definitief standpunt heeft kunnen innemen. Het blijft dus nog even de vraag of er vijf jaar na de openstelling van het burgerlijk huwelijk voor paren van gelijk geslacht toch een richtlijn komt waardoor nieuwe buitengewoon ambtenaren van de burgerlijke stand voortaan het sluiten van een huwelijk van paren van gelijk geslacht niet meer mogen weigeren.

2.8 GayVote

Er is door adviserend lid van het Landelijk Werkgroep Politiek Bas van de Meerendonk en de LWP-voorzitter een enquête opgesteld waarin politieke partijen worden gevraagd stelling te nemen op een vijftigtal voor de homobeweging aangelegene punten. De respons hierop was goed, alle serieuze politieke partijen behalve de ChristenUnie namen deel. De resultaten zijn gepubliceerd in Gay&Night. Het enige waar er onvrede over heerste binnen LWP is de wijze waarop de GayVote resultaten (te laat) via internet bekend worden gemaakt.

Ook bij de Gemeenteraadsverkiezingen was GayVote te raadplegen. Hierover is ook met tevredenheid gesproken door het COC.

Interessant weetje is dat D66 volgens GayVote de meest homovriendelijke partij van Nederland.

2.9 Balkenende IV

Na een kabinetscrisis is het kabinet Balkenende III gevallen in 2006 en dit was voor COC de aanleiding om intensief te lobbyen. Inspelend op de benoeming van CDA'er Rein Jan Hoekstra, lid van de Raad van State, als informateur voor het vormen van een nieuw kabinet heeft het COC hem en de partijen aangeschreven over de voortzetting van het homobeleid.

Een brief waarin gepleit is voor geïntensiverde voortzetting van het nationale en internationale homobeleid. In navolging van de aanbeveling van het SCP-rapport 'Gewoon Doen' zou de bevordering van de sociale acceptatie van homoseksualiteit daarvoor de centrale doelstelling moeten blijven. Het COC sloot verder aan bij een advies van de CEC, een commissie van hoge ambtenaren, door te pleiten voor het aanwijzen van een 'programmaminister' die (seksueel) diversiteitsbeleid gericht op het voorkomen van sociale uitsluiting gaat coördineren. Het beleid zou nationaal uitgewerkt moeten worden in zogenaamde 'masterplannen' gericht op bijv. werk, onderwijs, ouderenbeleid en sport. Internationaal dient Nederland een voortrekker van homo-emancipatie te blijven.

Het COC had eerder in 2006 nog te maken met Hoekstra als voorzitter van de door de toenmalige minister van Bestuurlijke Vernieuwing Pechtold ingestelde commissie die moest onderzoeken of er juridische noodzaak was voor het expliciet uitbreiden van artikel 1 met homoseksualiteit als anti-discriminatiegrond.

Tijdens de kabinetsformaties werd het CU gezien als een wolf in schaapskleren dat een Siberische winter zou veroorzaken in de politiek. Achteruitgang. Dit was een trigger voor André Rouvoet om het COC te benaderen. Vanaf het eerste contact was de invloed van het COC maximaal.

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Vertrekkende Kamerleden ontvingen van het COC een bedankbrief en nieuwe Kamerleden hebben een attentie met een welkomstbrief ontvangen.

2.10 Verkiezingscampagnes

De redacties van Gay&Night en GAY.NL werkten, met steun van COC Nederland, samen aan een verkiezingsspecial. Daarvoor spraken we met PvdA-lijsttrekker Wouter Bos en VVD-minister Rita Verdonk. Beide maken duidelijk dat de acceptatie van homoseksualiteit op de politieke agenda moet blijven staan de komende jaren. Rita Verdonk liet zich daarbij uit over een aantal brandende 'roze kwesties' en hoe de VVD volgens haar in de toekomst met homoseksualiteit om moet gaan terwijl Wouter Bos vooral hard uit heeft gehaald naar premier Balkenende (CDA), die volgens hem 'geen moreel leiderschap heeft getoond'. Dankzij de PvdA heeft het bleke homobeleid van dit kabinet tenminste nog enige kleur gekregen'.

2.10.1 VVD

Als het aan VVD-minister Rita Verdonk ligt, worden alle ambtenaren (als de VVD aan de macht zou blijven na de komende verkiezingen) in de toekomst verplicht om 'homohuwelijken' te sluiten. Destijds mochten trouwambtenaren op basis van hun geloof nog weigeren om een homohuwelijk te sluiten als er in hun gemeente collega's zijn die het huwelijk dan 'over willen nemen'. Verdonk vindt dat die regeling geschrapt moet worden. 'Ik vind dat we moeten afspreken dat ambtenaren op dit punt gewoon de wet uitvoeren'. Op het gebied van onderwijs vindt Verdonk dat er nu nog teveel ruimte is voor scholen om geen aandacht te besteden aan gelijkwaardigheid van homo's en hetero's. 'De VVD in de Tweede Kamer heeft zich onlangs nog kritisch uitgelaten richting collega Van der Hoeven (CDA, minister van Onderwijs)'. Zo vindt Verdonk dat Van der Hoevens suggestie voor een nieuw vak op scholen, Burgerschapkunde, 'een tandje scherper kan' als het gaat om het behandelen van homoseksualiteit. Nu laat Van der Hoeven scholen vrij om het nieuwe vak in te vullen. De vrees bestaat dat sommige scholen het thema homoseksualiteit over zullen slaan.

Wel moet de Nederlandse homowereld volgens Verdonk niet verwachten dat de VVD alle problemen van homo's vóór hen gaat oplossen. 'Let op: wij als VVD zien de overheid niet als de grote probleemoplosser'. Verdonk ziet in plaats daarvan graag meer actie vanuit de homobeweging zelf. 'Het moet uit de samenleving zelf komen. Eigen verantwoordelijkheid nemen en elkaar daarop aanspreken is belangrijk'. In dat straatje past ook Verdonks redenering dat de harde roep om

meer geld uit de homobeweging niet zo vanzelfsprekend moet zijn. De homobeweging moet volgens haar meer zelf gaan doen en niet verwachten dat men daar meer geld voor krijgt. Volgens Verdonk is het 'wel een typische manier van denken, zeg. Als we er maar meer geld in stoppen, lossen we alle problemen vanzelf wel even op.' 'Als het aan de VVD ligt, blijft de acceptatie van homoseksualiteit op de politieke agenda. Maar zoals gezegd: vanuit de politiek kunnen we veel regelen, maar niet alles. Het blijft belangrijk dat ook homo's en lesbo's een plekje voor zichzelf opeisen en zo anderen helpen om hetzelfde te doen'.

Verdonk vindt ook dat er in etnische kringen nadruk moet worden gelegd op het feit dat homo's en hetero's dezelfde rechten hebben en wederzijds respect verdienen. 'Punt uit. Dat er binnen sommige groepen moeite is met homoseksualiteit, is ook een feit. Maar juist daarom is het belangrijk om vooroordelen weg te nemen en met elkaar in gesprek te blijven'.

Verder vertelt Verdonk in het interview over besluiten die ze genomen heeft, onder andere voor homoseksuele asielzoekers uit Iran. Onlangs kondigde de minister een nieuwe maatregel aan waarmee het voor homoseksuele asielzoekers uit Iran gemakkelijker wordt gemaakt om op basis van hun geaardheid vluchteling te zijn. Ook praat ze over haar ideeën over waarom ze vindt dat Artikel 1 van de Nederlandse grondwet niet aangepast hoeft te worden om homoseksuelen beter te beschermen, over gericht homobeleid in de sportwereld ('Het is toch niks voor de sport om op dit punt zichzelf buitenspel te zetten?'), over homoseksuelen in het bedrijfsleven en gaat ze dieper in op haar ideeën over de problemen tussen alloctonen en homoseksuelen.

2.10.2 PVDA

PvdA-lijsttrekker Wouter Bos weet het zeker: als de PvdA na de verkiezingen aan de macht komt, wordt alles veel beter voor homoseksuelen en alles wat Balkenende III gedaan heeft, is natuurlijk niet voldoende. Vooral het CDA krijgt het te verduren. 'De PvdA zal altijd staan voor een ongedeeld en tolerant Nederland. En dat vraagt moreel leiderschap van een premier. Nederland moet een land worden waar alle mensen, met al hun verschillen en al hun eigenaardigheden, op basis van respect en gelijkwaardigheid met elkaar samenleven. Dat gaat niet vanzelf, daarover moeten soms harde noten gekraakt worden en dat vraagt veel moreel leiderschap. En juist dat heeft Balkenende de afgelopen jaren keer op keer niet getoond'.

Bos legt dat uit naar aanleiding van iets dat hem kennelijk zeer gestoord heeft: de uitspraken van Balkenende in Indonesië, waar de premier toegaf niet vóór het homohuwelijk te zijn geweest. 'Daarom vond ik het zo'n ongelooflijk fout signaal dat Balkenende in Indonesië weigerde om deze typisch Nederlands verworvenheid volmondig te verdedigen. In plaats daarvan hield hij een verhaal over ons democratische systeem en dat daar soms wel eens dingen worden besloten die je helaas niet kan tegenhouden, waarmee hij doelde op ons homohuwelijk. Maar dat is echt een minister-president onwaardig'.

Volgens Bos is het de afgelopen jaren vooral de PvdA geweest die zorgde dat er nog iets voor homoseksuelen gebeurde op het vlak van homo-emancipatie: 'Dankzij de PvdA heeft het bleke homobeleid van dit kabinet tenminste nog enige kleur gekregen. Want als het kabinet iets deed, dan was dat vrijwel altijd vanwege voorstellen van onze woordvoerder homo-emancipatie, Anja Timmer'. Gaat de PvdA dat dan anders doen is er aan Bos gevraagd. 'Ja, en met mij heel veel andere PvdA'ers. Op allerlei terreinen, maar zeker ook op het gebied van de homo-emancipatie. Want ondanks dat de emancipatie van homo's en lesbo's wettelijk vrijwel voltooid lijkt te zijn, zien we ook dat de praktijk

weerbarstiger is. De PvdA pleit voor hard optreden tegen discriminatie en agressiviteit tegen homo's. Op de werkvloer, in het uitgaansleven, in de eigen buurt en op school. We zijn voor de registratie van homofoob geweld door de politie, we willen speciale lesprogramma's met aandacht voor homoseksualiteit op scholen. De erkenning van het homohuwelijk en partnerregistratie in de hele Europese Unie. En een gelijke rechtspositie van homo- en lesbo-ouders'.

Bos vindt zijn verhaal in ieder geval geen poging om de roze stem binnen te halen: 'Alsof we de laatste jaren hebben stilgezeten!'

De PvdA heeft er ook steeds bij het kabinet op gehamerd om andere EU-landen die homorechten niet willen erkennen en Gay Prides willen verbieden, kritisch aan te spreken. En onlangs nog, heeft de PvdA een plan gepresenteerd over diversiteit op de werkvloer. Ook daarin is aandacht voor de positie van homo's en lesbo's. Om het roze plafond in het bedrijfsleven te doorbreken bijvoorbeeld. De overheid moet daarbij het goede voorbeeld geven.'

COC heeft met betrekking tot de Kamerverkiezingen ook convenanten met VVD en PvdA kunnen sluiten. In deze convenanten nemen de partijen een aantal standpunten in over homobeleid en rechten van homoseksuelen. Door het ondertekenen van deze convenanten met het COC garanderen de partijen dat het COC en de hele homobeweging zullen profiteren van hun inzet. Zij verzekeren de beweging ervan dat zij zich hard zullen maken voor de standpunten die zijn genomen en het homobeleid op deze manier ook hoog op de politieke agenda houden.

2.11 'Gewoon Doen' (SCP-rapport over Acceptatie van Homoseksualiteit)

Op 8 september 2006 is het rapport 'Gewoon Doen' van het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) verschenen. Volgens het rapport is de sociale acceptatie van homoseksualiteit niet voltooid en dit zal verslechteren als de overheid niet ingrijpt. Het rapport is een niet te negeren signaal aan de politieke partijen om in hun verkiezingsprogramma's serieus werk te maken van sociale acceptatie van homoseksualiteit in de samenleving.

De onderzoekers stellen dat de acceptatie van homoseksualiteit groot is, maar dat het niet zeker is dat dit ook zo zal blijven. Aandacht is nodig. Het is belangrijk dat de regering het initiatief neemt in het stellen van normen en regels. Met die conclusies uit het rapport roept het COC de regering op om samen met de homobeweging een masterplan 'Diversiteit in de Samenleving' vorm te geven.

Homoseksualiteit wordt volgens de onderzoekers opgevat als iets wat primair privé is. Als gevolg hiervan passen homoseksuelen en lesbische vrouwen hun gedrag aan en verbergen hun homoseksualiteit om geen negatieve reacties op te roepen. Zij blijven daardoor onzichtbaar in het publieke domein. Hier ligt volgens het COC een belangrijk op te heffen punt van (zelf) discriminatie.

Allochtonen hebben overigens meer moeite met homoseksualiteit dan autochtonen. Een bepalende factor hierbij blijkt de mate van religiositeit. Veel islamitische opinieleiders zien passieve tolerantie op termijn als het hoogst haalbare. Wij willen dat ze verantwoordelijkheid nemen door homoseksualiteit actief bespreekbaar te maken en zich inzetten voor volledige acceptatie. Het COC ondersteunt daarin met dialoogbijeenkomsten, voorlichtingen op witte en zwarte scholen met autochtone en allochtone voorlichters en opvang van homoseksuele allochtone jongeren.

Uit het onderzoek blijkt dat jongeren op internetfora zich vaak negatief uitlaten over homoseksualiteit. Dit is des te zorgelijker volgens het COC omdat jongeren juist in de puberteit worstelen met homoseksualiteit. Jongeren stellen het moment dat zij uitkomen voor homoseksuele gevoelens nog steeds jaren uit. De psychische gevolgen hiervan voor de persoonlijke ontwikkeling worden vaak ernstig onderschat.

De conclusie van het SCP is dat het onderwijs de beste plek is om sociale acceptatie te bevorderen. Scholen dienen een homovriendelijk schoolklimaat te creëren, bij seksuele voorlichting homoseksualiteit aan de orde te laten komen, en ook bij andere vakken (van maatschappijleer, geschiedenis tot literatuur) homoseksualiteit bespreekbaar te maken. Als het SCP aan scholen zo'n belangrijke rol toeschrijft, dan kan je dit niet vrijblijvend overlaten aan de welwillendheid van scholen zoals de toenmalige minister van Onderwijs Van der Hoeven wil. Het COC vindt daarom dat de aanpak die in dit rapport wordt voorgesteld, verplicht moet worden op alle scholen.

De overheid moet volgens het COC de regie nemen, en kan het maatschappelijk middenveld daarbij betrekken. Het SCP erkent dat homo-organisaties een belangrijke functie hebben, en constateert dat ondersteuning van de overheid de laatste jaren is verminderd. De versnippering van het beleid, mede door de overgang van structurele naar projectsubsidies, verzwakt het homoseksuele middenveld en de bestaande infrastructuur.

Het COC vindt dat bij de verkiezingen homo-emancipatie een serieus onderdeel moet zijn van de verkiezingsprogramma's van de politieke partijen. Homo-emancipatie moet meer prioriteit krijgen dan de afgelopen jaren het geval is geweest onder Balkenende.

Onderwijs, sport en de werkplek verdienen daarbij veel aandacht. Onderwijs, omdat daar normen- en waardenoverdracht plaatsvindt tijdens de leeftijdsfase waarin de seksuele identiteit gevormd wordt. In de sport ontmoeten verschillende bevolkingsgroepen elkaar al op jonge leeftijd. Bekende sporters zijn een rolmodel voor de samenleving. En werk vormt een belangrijk deel van het leven. Mensen brengen veel tijd op het werk door en het is belangrijk dat je meer dan nu jezelf kunt zijn. Politie en krijgsmacht zijn om een andere reden belangrijk. Zij kunnen alleen functioneren als zij de diversiteit in de samenleving weerspiegelen.

De aanbevelingen van het SCP kunnen politieke partijen zo overnemen in het verkiezingsprogramma en in een nieuw regeerakkoord. Daarom heeft het COC GayVote gelanceerd, om politieke partijen te prikkelen meer aandacht te besteden aan homo-emancipatie in de verkiezingsprogramma's.

Het verschijnen van het rapport was een van groot belang voor het COC. Voorheen moest het COC keer op keer verhaal houden in de politiek maar door dit rapport is er een moment gekomen om door te praten en politieke partijen tot inzicht te brengen.

2.12 Artikel 1 Grondwet

In april 2006 verscheen het rapport van de Commissie Rechtsgevolgen Non-discriminatiegronden Artikel 1 Grondwet; een resultaat van de eerdere LWP-lobby voor uitbreiding van Artikel 1 met de gronden 'homoseksualiteit' en 'handicap'. COC Nederland heeft hier over gesproken met minister Pechtold maar dit bleek vruchteloos. Het besluit van de commissie: uitbreiding van Artikel 1 van de Grondwet met homoseksualiteit biedt geen grotere juridische rechtsbescherming en is daarom niet wenselijk. Maar de commissie geeft toe dat 'maatschappelijke rechtsbescherming' er wel mee uitgedrukt kan worden en daarom pleiten de Commissie Gelijke Behandeling en het Sociaal en Cultureel Planbureau later in het jaar alsnog voor uitbreiding. De LWP vraagt de Kamer in een brief uitbreiding van Artikel 1 dan ook opnieuw te agenderen.

2.13 Algemene Wet Gelijke Behandeling

Het LWP bereidde in 2006 een gedegen COC-standpunt voor over de Algemene Wet Gelijke Behandeling voor. De notitie wordt behandeld en in november wordt een brief verstuurd naar het ministerie van Binnenlandse Zaken, dat de evaluatie van de wet voorbereid. Springende punten zijn afschaffing van het 'enkele feit'-constructie en beëindiging van de uitzonderingspositie voor gewetensbezwaarde trouwambtenaren.

2.14 Iraanse Asielzoekers

Iran, juli 2005. Twee jongens zijn opgehangen wegens vertoning van homoseksueel gedrag. COC Nederland roept minister Bot van Buitenlandse Zaken op Iran sterk te veroordelen en in Europees verband sancties af te kondigen tegen Iran. Daarnaast verzoekt COC het ambtsbericht over Iran, dat in april 2005 werd gepubliceerd, aan te scherpen. Sinds 1979 zouden al meer dan 4.000 homoseksuelen in het land omgebracht zijn, zo melden Iraanse mensenrechtenorganisaties. COC Nederland richt ook een brief aan het Iraanse consulaat in Den Haag om afschuw uit te drukken.

Onder druk van het COC en de daaruit voortkomende Kamervragen van D66 besluit IND op 22 juli 2005 alle uitzettingen van homoseksuele asielzoekers naar Iran met onmiddellijke ingang op te schorten. Buitenlandse Zaken zal eerst gedegen onderzoek doen naar de positie van homoseksuelen in Iran en op basis daarvan het ambtsbericht eventueel aanscherpen. De IND wacht dit onderzoek af.

Europees Parlement

Augustus 2005. Tijdens de Gay Pride zijn aan PvdA-Europarlementarier Emine Bozkurt door COC-voorzitter Frank van Dalen op symbolische wijze 18.136

handtekeningen aangeboden als protest tegen de executies van homoseksuelen in Iran en het terugzenden van homoseksuele asielzoekers door westerse regeringen. Behalve handtekeningen uit Nederland zijn er ook handtekeningen uit 41 andere landen waaronder Libanon en Singapore. Onder de Nederlanders waren ook vele prominenten uit politiek, media en entertainment. Zo tekenden DJ Joost van Bellen, Jeroen Kijk in de Vegte, fotograaf Erwin Olaf, Claudia de Breij, Jan Rot, Angela Groothuizen, Hanneke Groenteman en vele anderen.

Bozkurt liet weten de situatie in landen als Iran aan de orde te stellen binnen haar eigen fractie en het Europees Parlement. Van Dalen benadrukte nogmaals dat Europa volgens het COC de onderhandelingen over handelsbetrekkingen met Iran zou moeten stopzetten. Na de zomer van 2005 zou Bozkurt met de Iraanse ambassadeur in Nederland spreken en daarbij dan ook persoonlijk de positie van homoseksuelen in Iran aan de orde stellen. Bozkurt liet weten dat het zomerreces is en dat er dus in Europa niets gebeurt. Pas na het reces zal het op de agenda komen. COC hoopt dat het dan niet te laat is voor een aantal andere asielzoekers.

Nog meer executies

Eind augustus 2005 kwam bericht over nieuwe executies in Iran. De berichtgeving is door COC Nederland nagetrokken en doorgegeven aan de Nederlandse regering met het dringende verzoek actie te ondernemen.

Het COC heeft hierover ook contact opgenomen met Persian Gay & Lesbian Organisation, International Federation of Iranian Refugees, Peter Tatchell van OutRage! en Scott Lang van Human Rights Watch - LGBT Rights Project. Het één en ander blijkt te berusten op een misverstand. Dit toont aan hoe moeilijk het is om uit Iran goede informatie te krijgen. Ook voor organisaties die ter plaatse over contactpersonen beschikken. Long en Tatchell benadrukken dat in Iran op homoseksuele handelingen de doodstraf staat, dat martelingen een integraal onderdeel vormen van het 'rechtssysteem' en dat de doodstraf voor dit soort vergrijpen, een grove aantasting van fundamentele mensenrechten is. Om die reden heeft Human Rights Watch deze zaak ook aangemeld bij de organisatie van Louise Arbour, de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties (UNHCHR). COC heeft de afspraak gemaakt met IFIR, PGLO, OutRage! en HRW informatie te blijven uitwisselen.

COC Nederland heeft over de zaak ook brieven gestuurd naar minister Verdonk voor Vreemdelingenbeleid en minister Bot van Buitenlandse Zaken. Bij minister Bot is er op aangedrongen dat de ambassade in Iran de executies ter plaatse nader onderzoekt en deze zaak ook onderdeel maakt van het onderzoek dat nu plaatsvindt om het ambtsbericht over Iran betreffende homoseksualiteit te verbeteren. Bij minister Verdonk is er op aangedrongen dat zij gebruik maakt van haar bevoegdheid mede vanwege deze nieuwe feiten op humanitaire gronden asiel te verlenen aan homoseksuele Iraanse asielzoekers in Nederland.

Lousewies van der Laan en Ursie Lambrechts (D66) hebben schriftelijke vragen gesteld aan de beide ministers. Zij willen weten welke acties tegenover de Iraanse regering worden ondernomen en of de ambassadeur al is ontboden. Ook willen ze weten welke consequenties dit heeft voor homoseksuele asielzoekers uit Iran.

Europarlementariër Emine Bozkurt heeft de Europese Commissie met klem opgeroepen onderzoek te doen naar de executies van homoseksuelen in Iran, actie te ondernemen om de executies te stoppen en geen homoseksuele asielzoeker naar Iran uit te zetten.

Wake

Honderden mensen hebben deelgenomen aan de wake georganiseerd door COC Nederland en in stilte protest geuit tegen de executies van homoseksuelen in Iran. De schokkende foto's van de executie stonden opgesteld op het Homomonument waar de wake werd gehouden. Frank van Dalen riep alle aanwezigen, maar in het bijzonder de Nederlandse regering, op luid en duidelijk de executies in Iran te veroordelen. De voorzitter riep ook de medewerkers van de Nederlandse ambassade op de achtergronden van de executies ter plaatse in Iran te onderzoeken. Tweede spreker was Europarlementariër Emine Bozkurt. Zij stelde over de executies indringende vragen aan de Europese Commissie waarop zij met spoed om acties aandrongen heeft. Deze wake vormt een onderdeel van vele internationale protestacties. Zo zijn er ondermeer al acties gehouden in Engeland, Duitsland, Frankrijk en op de Filipijnen.

COC Nijmegen heeft een demonstratieve actie op Plein '44 georganiseerd om aandacht te vragen voor de positie van en Iraanse homoseksuele asielzoeker die in Nijmegen woont. Als protest is iedereen gevraagd om het spelletje 'Galgje' mee te nemen.

Voorlopig besluit

Half september 2005 laat minister Verdonk de Tweede Kamer weten dat uitgeprocedeerde Iraanse homoseksuele asielzoekers tot februari 2006 in ieder geval niet zullen worden uitgezet. Met de toezegging aan de Tweede Kamer geeft Verdonk gehoor aan de wens van het COC om vaker en meer aandacht te schenken aan de positie van homoseksuelen in ambtsberichten. Frank van Dalen is tevreden dat de minister heeft willen luisteren en geeft de volgende stap aan: 'Het gaat er nu om dat de ambassades door de rookgordijnen heen kijken die regimes zoals in Iran rond de berechting van homoseksuelen optrekken. Alleen dan heeft de toezegging van de minister pas echt effect.' Minder tevreden is het COC dat de minister nog steeds niet volmondig heeft willen toezeggen dat homoseksuele asielzoekers die hun werkelijke grond voor asiel, homoseksualiteit, pas later in de procedure inbrengen die kans niet krijgen. De minister heeft aangegeven hier pas voor te voelen als blijkt dat het probleem ook daadwerkelijk bestaat. 'Wij zullen dat de minister snel aantonen', aldus Van Dalen.

Ook de problemen rond opvang van homoseksuele asielzoekers in asielzoekerscentra is nog onvoldoende opgelost. Het COC zal ook hier aandacht voor blijven vragen en in overleg en samenwerking met het ministerie, IND en COA tot goede werkbare oplossingen proberen te komen.

De komende maanden zal het ministerie van Buitenlandse Zaken mede onder druk van de acties van het COC en de handtekeningen die het COC verzamelde onderzoek doen naar de situatie voor homoseksuelen in Iran. Het nieuwe ambtsbericht zal begin 2006 verschijnen.

Oktober 2005. Het ministerie van Buitenlandse Zaken gaat voortaan standaard rapporteren over homodiscriminatie in bepaalde landen. De Tweede Kamer ging akkoord met een motie van D66 die de regering hiertoe opdraagt. Volgens D66 worden asielaanvragen nu ten onrechte afgewezen omdat er in de ambtsberichten te weinig informatie staat over de situatie van homo's in bepaalde landen. Het COC heeft hier steeds op aangedrongen en is daarom blij met het genomen besluit.

Het Europees Parlement (EP) heeft half oktober 2005 met grote meerderheid een resolutie aangenomen met scherpe kritiek op Iran. Europarlementariër Sophie in 't Veld (D66) kwam met een mondeling amendement. Zij oordeelde terecht dat de formulering in de resolutie niet helder was en de suggestie kon wekken dat het EP van mening was dat homoseksualiteit een misdaad was, en stelde een iets andere tekst voor. Daarin veroordeelde het EP de doodstraf voor jonge delinquenten, en voor jongeren vanwege hun seksuele voorkeur. Luid applaus van de overgrote meerderheid maar achter in de zaal stond een aantal ultrarechtse Polen op, van de Liga van Poolse Gezinnen. Nederlander Hans Blokland (ChristenUnie) voegde zich bij hen. Gelukkig slaagden de ultraconservatieven er met hun schandalige actie niet in om een blokkerende minderheid te vormen. Het amendement is aangenomen.

Half november 2005 meldt dagblad Kayhan dat twee mannen, veroordeelt vanwege homoseksualiteit, zijn opgehangen. Het bericht wordt bevestigd door Human Rights Watch.

10 december 2005. COC-voorzitter Frank van Dalen ontvangt van de Intergroup Gay & Lesbian Rights een verklaring die ingediend gaat worden in het Europees Parlement. De verklaring roept de Europese Commissie op de onderhandelingen over een handels- en samenwerkingsverdrag tussen de Europese Unie en Iran op te schorten totdat dit land publiekelijk verklaart de vervolging, veroordeling en executies vanwege homoseksuele handelingen te stoppen. COC Nederland roept zijn achterban op leden van het Europees Parlement te bestoken met mails met de oproep de verklaring te steunen. Ook homo-organisaties in de andere EU-landen zullen zulke acties starten. De start van deze actie vond plaats in het kader van Mensenrechtendag tijdens een Politiek Café als onderdeel van het PvdA-Congres in de Jaarbeurs te Utrecht. COC Nederland organiseerde daarover op verzoek van de PvdA Homogroep een workshop over homomensenrechten. Het PvdA Congres nam deze zaterdag ook een motie aan waarin steun gegeven wordt aan dit initiatief vanuit het Europees Parlement.

2006

Januari 2006. De hoogste geestelijke leider in Iran, ayatollah Ali Khamenei, heeft op de staatstelevisie verklaard dat moslims geen behoefte hebben aan mensenrechten of democratie naar westers model. Volgens Khamenei leiden westerse waarden tot 'immoraliteit, promiscuïteit, geweld, de legalisering van homoseksualiteit en andere beschamende zaken'.

Februari 2006. De Britse publicist en mensenrechtenactivist Simon Forbes presenteert 'Place of Martyrdom' in het Europees Parlement. Dit is een onderzoek naar de executies van Asgari en Marhoni. De Iraanse autoriteiten hebben steeds beweerd dat executies van de jongens op basis waren van de ontvoering en verkrachting van een 13-jarige jongen. Forbes toont aan dat dit verhaal niet klopt. Het rapport wordt aangeboden aan mensenrechtenambassadeur De Klerk, de Tweede Kamer en overige Europese regeringen. Op dezelfde dag komt in het Europees Parlement een resolutie aan de orde om vanwege de vervolging van homoseksuelen de handelsbetrekkingen met Iran te verbreken.

Inmiddels staat de teller van door COC Nederland verzamelde handtekeningen op 30.000. Deze zijn aangeboden aan het Europees Parlement met de oproep de handelsbetrekkingen met Iran stop te zetten zolang homoseksuelen vervolgd en geëxecuteerd worden.

Nieuwe Ambtsbericht

Maart 2006. Het nieuwe ambtsbericht is klaar. Schokkend! Iraanse homo's worden gewoon weer teruggestuurd. COC Nederland is ontsteld over het besluit

van minister Verdonk om homoseksuele asielzoekers uit Iran weer te gaan uitzetten. Bij Kamerleden is daarom door het COC aangedrongen op een spoeddebat over dit besluit.

Minister Verdonk heeft laten weten dat de asielverzoeken van homoseksuele Iraniërs individueel en zorgvuldig onderzocht zullen worden. Dit zei de minister tijdens een roze kroegentocht met haar partij in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen. Geen nieuws maar wel verontrustend en dat is duidelijk aangekaart door het COC. De minister lijkt het verzet tegen haar hiermee in te willen dammen. Verder belicht het COC dat alle zaken van Iraanse homoseksuele asielzoekers bekeken worden in de kaders van het nieuwe ambtsbericht en hierin staat dat het voor Iraanse homoseksuelen niet totaal onmogelijk is om in Iran te leven.

Scott Long, directeur van het holebi-mensenrechtenprogramma van Human Rights Watch (HRW), heeft in een open brief aan minister Verdonk namens zijn organisatie geprotesteerd tegen de uitzetting van homoseksuele asielzoekers naar Iran. HRW verwijt Verdonk dat haar besluit is gebaseerd op een ambtsbericht dat vraagtekens weet te zetten bij één specifiek geval. De open brief heeft de bedoeling om de volledige visie van HRW te presenteren. Daarom wordt de brief ook gestuurd naar leden van de Tweede Kamer die binnenkort met minister Verdonk gaan overleggen over haar besluit.

Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken is in het jaarlijkse mensenrechtenlandenrapport kritisch als het gaat om het schenden van mensenrechten, ook die van LGBT's. Over Iran is Condoleeza Rice heel wat minder zeker als Ben Bot en Rita Verdonk. Rice, Minister van Buitenlandse Zaken, bracht het '2005 Country Reports on Human Rights Practices' in maart uit. Het rapport moet dienen als de hoeksteen van het buitenlands beleid van de Verenigde Staten, zo meldt een woordvoerder namens de minister.

D66-Europarlementariër Sophie in 't Veld heeft aan Europees Commissaris Frattini van Justitie gevraagd naar een onderzoek van het Nederlandse asielbeleid. In 't Veld, ook lid van de Intergroup on Gay & Lesbian Rights in het Europees Parlement, stelde deze zaak aan de orde in een debat in het Europees Parlement.

In dezelfde week is het overleg van de Kamercommissie van Justitie met de ministers Bot en Verdonk over het besluit Iraanse homoseksuele asielzoekers weer uit te gaan zetten uitgesteld. Als reactie op de voorlopige stand van zaken heeft de voorzitter van COC Nederland, Frank van Dalen, een pittige opinie artikel geschreven in Trouw.

In Iran

Eind maart haalt de hoge Iraanse ayatollah Ahmad Jannati uit in een preek voor de Iraanse televisie. Hij verklaarde het homohuwelijk een uitdrukking van de schande van het verdorven Westen. De websites van holebi- en mensenrechtenorganisaties in Iran zelf en in ballingschap zijn eind april door de Iraanse autoriteiten gehackt en van het internet verdreven. Onder meer de site van de Persian Gay & Lesbian Organisation (PGLO) werd onbereikbaar door de hackers van het Iraanse regime. Ook de website van de Britse homomensenrechtenorganisatie OutRage! werd door de Iraanse hackers getroffen.

Één Jaar Later

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Één jaar na de ophanging van Asgari en Marhoni wordt hun executie internationaal herdacht. COC Nederland organiseerde samen met de Persian Gay & Lesbian Organisation (PGLO) en de International Federation of Iranian Refugees (IFIR) een herdenkingsbijeenkomst bij het Homomonument. COC Haaglanden organiseerde een demonstratie bij de Iraanse ambassade en er is ook getracht een petitie aan te bieden aan de Iraanse ambassadeur.

Uiteindelijk zijn in meer dan 25 steden in de hele wereld herdenkingsbijeenkomsten gehouden.

Frank van Dalen deed een indringende morele oproep aan minister Bot van Buitenlandse Zaken en minister Verdonk voor Vreemdelingenbeleid om de angst op uitzetting van deze asielzoekers weg te nemen door hen in Nederland een veilige haven te bieden. Dat betoog werd daarna krachtig ondersteund door Saba Rawi, de Nederlandse vertegenwoordiger van de Persian Gay & Lesbian Organisation en zelf nog altijd niet zeker of hij in Nederland mag blijven, en Hoseini Farshad, de voorzitter van de International Federation of Iranian Refugees. De wake bij het Homomonument werd afgesloten door het oplaten van 1000 witte ballonnen uit een wereldbol - symbool van het wereldwijde protest tegen de executie van Asagari en Marhoni en een teken van hoop voor de slachtoffers van dit soort geweld tegen LGBT's.

Rond dezelfde tijd rondde het ministerie van Buitenlandse Zaken een nieuw ambtsbericht af over Iran. Op basis daarvan neemt minister Verdonk een beslissing over de positie van Iraanse homoseksuele asielzoekers nemen. COC Nederland heeft daarover op overleg gevoerd met vertegenwoordigers van het ministerie.

Half augustus is de Iraanse christen Issa Motamadi Mojdehi, die op 24 juli werd opgepakt omdat hij weigert zijn geloof af te zweren, officieel beschuldigd van drugssmokkel. Het gebruik van verzonnen aanklachten – dat waarschijnlijk ook in zaken rond homoseksualiteit voorkomt – wordt daarmee bevestigd. COC Nederland heeft deze zaak onder de aandacht gebracht van de ChristenUnie. Die hebben daarover inmiddels Kamervragen gesteld aan minister Bot van Buitenlandse Zaken.

COC Nederland heeft volop nieuwe informatie over de positie van homoseksuelen in Iran verzameld en toegestuurd aan het ministerie van Buitenlandse Zaken. Hiermee wordt aangetoond dat de mensenrechtensituatie in Iran verslechtert. Nobelprijswinnares en mensenrechtenactiviste Shirin Ebadi dreigt zelfs gearresteerd te worden omdat ze haar organisatie weigert te sluiten. De nieuwe informatie bestaat uit uitspraken van Ebadi en anderen over de vervolging van homoseksuelen, het gebruik van verzonnen aanklachten door Iran, vluchtverhalen waaruit het dagelijks leven van homoseksuelen in Iran blijkt en informatie over het filteren en controleren van gaysites door het Iraanse regime.

COC Nederland dringt er bij het ministerie op aan de informatie op te nemen in het nieuwe ambtsbericht over Iran. Minister Verdonk moet op basis daarvan beslissen over het lot van de Iraanse homoseksuele en christelijke asielzoekers.

Half oktober en ruim een jaar later is COC Nederland tevreden. Minister Verdonk besluit om homoseksuele asielzoekers uit Iran op humanitaire gronden aan te wijzen als specifieke groep die in aanmerking komt voor een

verblijfsvergunning. Homoseksuele Iraanse asielzoekers kunnen door dit besluit van minister Verdonk in Nederland een veilige haven vinden tegen de vervolging of onmenselijke behandeling in hun eigen land. Verdonk heeft daarbij laten weten dat een op grond van homoseksualiteit afgegeven verblijfsvergunning bij gebleken bedrog zal worden ingetrokken. De minister baseert haar besluit op bevindingen van ondermeer Human Rights Watch. In een nog te publiceren rapport toont de organisatie aan dat homoseksuelen in Iran een kwetsbare groep vormen met een verhoogde kans op mensenrechtenschendingen, waarbij het gevaar ook uit de eigen familiekring kan komen.

Tijd voor Europese Maatregelen

Half november zijn er (onbevestigde) berichten over een ophanging van een homoseksueel in Iran. Ondanks de onzekerheden over deze executie, kan wel gesteld worden dat het beleid van de Nederlandse regering om Iraanse homoseksuele asielzoekers als 'speciale groep' aan te merken en ze asiel te verlenen hiermee juist is gebleken. Nu wordt bij Europa erop aangedrongen strafmaatregelen te nemen tegen Iran.

Cijfers

Eind december worden de eerste werkelijke cijfers bekend gemaakt. De Al-Fatiha Foundation, een in de VS gevestigde organisatie die zich wereldwijd inzet voor de belangen van islamitische holebi's en transgenders, heeft becijferd dat zo'n 100 homo's en lesbische vrouwen dit jaar uit Iran gevlucht zijn om in het buitenland een veilig heenkomen te zoeken en een nieuw leven op te bouwen. Veel van deze mensen vroegen asiel aan in de Verenigde Staten, Canada, Nederland of Groot-Brittannië. Een aantal verblijft momenteel in Turkije, waar medewerkers van de VN-Hoge Commissaris voor de Mensenrechten (UNHRC) hun asielaanvragen beoordelen en gastlanden zoeken die hen wil opnemen. Sommige zijn terecht gekomen in Pakistan of Maleisië – landen waar homoseksuelen niet veel beter af zijn dan in Iran. Ook in die landen lopen vaak procedures via de UNHRC om in een Westers land asiel te krijgen.

2.14.1 Korosh

De Nederlandse rechter geloofde hem niet, nam niet eens de moeite zijn doodvonnis te vertalen en ook in tweede instantie werd het asielverzoek niet gehonoreerd. Op het moment van de publicatie van foto's van geëxecuteerde homo's in Iran zat deze man in detentie op Schiphol. Korosh. Zijn verhaal loopt parallel aan lobby van het COC met betrekking tot homoseksuele Iraanse asielzoekers.

Frank van Dalen: 'Terwijl we aandacht vroegen voor de executies en vele handtekeningen op onze petitie binnen stroomden, wachtte Korosh Pashaei Majdi, een Iraanse asielzoeker, op Schiphol op zijn uitzetting. Deze uitzetting zou binnen twee weken plaatsvinden. De homoseksuele man heeft Iran eind jaren negentig weten te ontvluchten. De Iraanse rechtbank had hem opgeroepen om zich voor de rechtbank te verantwoorden nadat hij en anderen waren opgepakt op een feest voor homo's. Hij heeft kunnen ontsnappen. Zijn vriend had dat geluk niet en is eind jaren negentig opgehangen. Officieel omdat hij gesmokkeld zou hebben. Dat lot wordt hem nu bespaard, als voor de IND onomstotelijk vaststaat dat deze man inderdaad homoseksueel is.' Met deze uitspraak van de voorzitter van COC Nederland hebben Iraanse homoseksuele asielzoekers in Nederland opeens een gezicht gekregen.

Onder druk van COC Nederland heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) in augustus 2005 besloten Korosh voorlopig niet uit te zetten. Eerst wil de IND het aangepaste ambtsbericht over Iran van Buitenlandse Zaken afwachten. Was tot op dat moment het beeld dat Korosh moest vrezen voor vervolging in Iran, naar nu blijkt is door de Iraanse rechtbank al het doodvonnis geweest. Tijdens de procedure bij de IND is getracht dit vonnis keer op keer in te brengen. Dit werd geweigerd door de IND. Bij de eerste asielaanvraag werd een kopie van het Iraanse vonnis ingebracht. Deze werd terzijde geschoven door de IND, zonder ook maar te zijn vertaald. Ook latere vertalingen werden niet toegevoegd aan het dossier. Dit recht heeft de IND.

COC-voorzitter Frank van Dalen zegt geschokt te zijn dat de IND voornemens was Korosh uit te zetten terwijl deze ter dood is veroordeeld. 'Nederland zou dan medeverantwoordelijk zijn geweest voor de dood van deze man', aldus Van Dalen. In het vonnis, waarover het COC beschikt, worden vijf mannen veroordeeld vanwege homoseksuele handelingen, het bekijken van verderfelijke video's en het in bezit hebben van immoreel materiaal. Korosh en zijn toenmalige vriend worden in het vonnis beiden ter dood veroordeeld. Wat de straf voor de andere drie verdachten is, is door de slechte leesbaarheid van de illegaal naar het buitenland gesmokkelde kopie niet goed zichtbaar. Vast staat dat een verdachte in ieder geval tot 100 zweepslagen is veroordeeld.

COC Nederland deed daarom een oproep aan minister Verdonk. Frank van Dalen: 'Het kan niet zo zijn dat een homoseksuele asielzoeker die in land van herkomst aantoonbaar is veroordeeld tot de dood omdat hij homoseksuele handelingen heeft verricht, door Nederland wordt uitgezet. Nederland zou daarmee in strijd handelen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het COC wil dan ook dat minister Verdonk haar verantwoordelijkheid neemt en zich persoonlijk ontfermt over dit dossier.'

Eind augustus 2005 werd Korosh uit zijn cel gehaald en met 7,50 euro op straat gezet. Hij gaf aan aanwezig te zijn bij de wake die in dezelfde maand gehouden is bij het Homomonument. Hier is hij wel goed uit het zicht van de camera's gebleven uit angst dat hij alsnog uitgezet zou worden.

In september 2005 krijgt Korosh te horen dat hij mag blijven tot februari 2006. De dag voor deze uitspraak werd er door de Nederlandse politie nog een inval gedaan bij de oom van Korosh. Zij waren op zoek naar hem. Frank van Dalen: 'Dit is bizar. Eerder was hij juist door de IND vrijgelaten. En vandaag zegt de minister dat hij in ieder geval tot februari mag blijven. Ik hoop maar dat het een vergissing was.' Korosh was tijdens de politie-inval zelf niet aanwezig.

Met het verschijnen van het nieuwe ambtsbericht in maart loopt Korosh het risico ieder moment weer uitgezet te worden.

Rond dezelfde tijd is het verhaal van Korosh is te zien in de serie '26.000 Gezichten'. Onder de titel 'Mo en Leopold' brengt Hedda van Gennep zijn verhaal in beeld. Acteurs doen zijn verhaal omdat hij zelf nog steeds doodsbang is zich in het openbaar te vertonen.

Half oktober komt is er goed nieuws. Om 8.15 in de ochtend heeft Frank van Dalen Korosh kunnen bellen met de blijde boodschap dat hij in Nederland mag blijven.

Een uniek succes van COC Nederland in de politiek.

2.15 LWP

De Landelijke Werkgroep Politiek (LWP) is in 2006 zeer actief geweest. De meeste van de hierboven geboekte resultaten zijn tot stand gekomen door het LWP. Bijvoorbeeld het beleid met betrekking tot Iraanse homoseksuele asielzoekers.

Er is in 2006 wel het een en ander veranderd in de samenstelling van het LWP maar het werk ging natuurlijk gewoon door. Tonny Sponselee, anderhalf jaar lang gewaardeerd secretaris van de LWP, is in september 2006 afgetreden. Hij blijft wel lid van de LWP. Mathieu Heemelaar verklaarde zich in december 2006 bereid het secretarisschap op zich te nemen. Via een mailcampagne vond in het voorjaar een aanzienlijke uitbreiding van de LWP plaats. Helaas is het niet gelukt om alle nieuwe leden vast te houden. Sabine Janssen (expert op het gebied van asiel en homoseksualiteit), Jan Snijder (homoseksualiteit en politie) en Lisette Kuyper (GroenLinks, Rutgers Nisso) voegden zich in het najaar bij de LWP. Een punt van zorg is dat de LWP momenteel uit veel meer mannen dan vrouwen bestaat.

2. 16 Veiligheid en Diversiteitsraad

Een andere mijlpaal werd door het COC bereikt met de benoeming van voorzitter Frank van Dalen tot lid van de landelijke diversiteitsraad van de politie. Door zijn benoeming door minister Remkes van Binnenlandse Zaken kan de politie gericht inspelen op het toenemende gevoel van onveiligheid onder homoseksuelen.

De politie kan nu meer aandacht besteden aan veiligheid en met de kennis en ervaring van de oudste homobelangenorganisatie ter wereld kunnen zij ook effectiever optreden. Ook binnen de korpsen wordt er meer aandacht besteed aan homoseksualiteit. Één van de belangrijkste punten is het interne evaluatiesysteem. Hierin gaat er maar één van de 36 vragen over homoseksualiteit.

Hoofdstuk 3 – SPEERPUNTEN van BELEID

3.1 Onderwijs & Jongeren

3.1.1 Vrolijke Schooldag

Het doel van dit project is om door middel van een verbetering van de omgangsnormen, veiligheid en openheid in brede zin, op scholen een veiliger klimaat voor homoseksuele leerlingen en docenten te bewerkstelligen. Het project is opgezet in samenwerking met Empowerment Lifestyle Services en Forum (tot 1 september 2006) en het is gefinancierd door het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. De looptijd van het project is van 1 augustus 2005 tot 1 augustus 2008.

Scholen zien vaak belemmeringen om homoseksualiteit aan de orde te stellen op school. Om deze belemmeringen te ondervangen wordt in het project 'Vrolijke School Dag' gestreefd naar een verbetering van de omgangsvormen en veiligheid. De ervaring leert dat dit direct positieve invloed heeft op het welzijn van homo- en lesbische docenten en leerlingen.

Om scholen effectief te kunnen aanspreken en de schoolleiding de mogelijkheid te geven om de hele schoolbevolking bij het project te betrekken wordt een schooldag over diversiteit en omgangsvormen aangeboden. De dag wordt door de schoolleiding met ondersteuning van COC Nederland georganiseerd en moet worden gezien als methode om binnen de school een bredere Vrolijke Scholen Campagne op gang te brengen over veiligheid en omgangsvormen in het algemeen en homoseksualiteit in het bijzonder.

In het eerste jaar van het project zijn 'good practices' verzameld als ingrediënten voor het programmaboek van de Vrolijke School Dag. Daarnaast zijn eerste contacten gelegd met scholen. Bovendien heeft er een Trainingsdag Homoseksualiteit en onderwijs plaatsgevonden.

In het najaar van 2006 is in overleg met het ministerie van OCW een begin gemaakt het project te herstructureren. Er is een nieuw concept ontwikkeld voor het programmaboek van de Vrolijke School Dag. Binnen dit concept hebben scholen meer invloed op de hoeveelheid lesuitval die een Vrolijke School Dag met zich mee brengt. Ook is er meer controle over de doelgroepen (leerlingen, docenten, schoolbesturen, ouders) waarop de dag zich richt. Bovendien is een site online gegaan waarmee het project voor een breder publiek toegankelijk wordt. De Vrolijke School Dagen zullen in het schooljaar 2007-2008 plaatsvinden.

3.1.2 Vier Stenen in de Vijver

Vier Stenen in de Vijver stelde zich als doel om te komen tot een succesvolle strategie om scholen te enthousiasmeren aan de slag te gaan met homo-emancipatiebeleid en daarnaast het effect vast te stellen van de verschillende methoden van voorlichting. Opgezet met samenwerkingspartners Empowerment Lifestyle Services en Rutgers Nisso Groep en gefinancierd door het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap zou het project lopen van 1 september 2005 tot 1 september 2008.

Er waren in het project twee effectmetingen gepland; één naar vier verschillende benaderingsmethoden van scholen en één naar drie verschillende voorlichtingsmethoden. Daarnaast stond het opzetten van een uitgebreide overlegstructuur gepland tussen professionals op het gebied van onderwijs en homoseksualiteit.

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Helaas kende het project een moeizame start. De projectdoelen bleken moeilijk te realiseren. Met name het organiseren van een effectmeting van verschillende benaderingsmethoden en het opzetten van een overlegstructuur bleek op knelpunten te stuiten. In het najaar van 2006 is de voortgang van het project geëvalueerd. Na deze evaluatie is in overleg met het ministerie van OCW besloten het project vroegtijdig af te sluiten en te herformuleren tot een nieuw projectvoorstel. In dit nieuwe projectvoorstel is de effectmeting naar voorlichtingsmethoden verder uitgewerkt. Dit project zal begin 2007 van start gaan.

3.1.3 Website LGBT Included

Dit project is een samenwerking met ILGA-Europe om een virtuele ontmoetingsplaats te creëren voor internationale projectleiders, activisten, ambtenaren en onderzoekers die zich bezighouden met homo-emancipatie. Staatssecretaris Ross-van Dorp heeft COC Nederland en ILGA-Europe in 2005 uitgenodigd om dit project in te dienen naar aanleiding van de mainstreamconferentie ter gelegenheid van het Nederlands Voorzitterschap van de EU in november 2004.

Op dit virtuele platform zullen 5 onderwerpen belicht worden in een forum:

- Gezondheid
- Onderwijs/voorlichting
- Interculturele dialoog
- Jongeren
- Religie/levensbeschouwing

Vrijwilligers uit het veld zullen als moderators nieuwsberichten rondsturen, projectinitiatieven mededelen en de algemene discussie op het forum begeleiden. Tevens worden er op deze forums 'good practices' beschikbaar voor een breed publiek, zodat in één oogopslag duidelijk wordt wat er zoal ontwikkeld is in Europa.

Tijdens de jaarlijkse conferentie van ILGA-Europe in Sofia, Bulgarije is door middel van een workshop aandacht gegeven aan dit project. Samen met deelnemers is gekeken hoe een optimaal bereik en effectiviteit te bewerkstelligen. In de laatste maanden van dit jaar wordt de website gebouwd, waarna het beschikbaar zal worden gemaakt voor een breed publiek.

Lidmaatschap van het forum is gratis en vrijblijvend en berichten zullen worden verspreid via mailinglijsten. De doelgroep zal worden geworven onder zowel leden van ILGA-Europe en COC Nederland als onder andere geïnteresseerden die een persoonlijke of professionele interesse hebben op de hoogte te blijven van initiatieven in de Europese homo-emancipatiewereld.

De website is online sinds december 2006 en is te vinden op www.lgbt-included.eu

3.2 Dialoog – Bespreekbaar Maken Homoseksualiteit in Etnische Kring

3.2.1 Voortgang

De Brede Maatschappelijke Dialoog over Homoseksualiteit, Religie, Levensbeschouwing, Cultuur en Ethiek is halverwege 2005 gestart met een tweede periode. In deze periode ligt de nadruk niet alleen op het bereiken van moslims, maar ook op het bereiken van mensen met een andere religieuze of culturele achtergrond. Daarnaast proberen we expliciet jongeren en vrouwen te betrekken bij de activiteiten. Dit project, waarin we samenwerken met het Humanistisch Verbond en Stichting YOESUF, loopt eind 2007 af.

COC Nederland heeft het afgelopen jaar een aantal dialoogactiviteiten georganiseerd; een dialoog met en tussen jongeren tijdens het Nationaal Jeugdcongres van de Nationale Jeugdraad, een dialoog ter gelegenheid van de

Dag van de Dialoog en een dialoog op het ROC Zaandam. Daarnaast is de eerste landelijke bijeenkomst van de tweede periode van De Dialoog georganiseerd in december 2005.

Tijdens de dialoog met en tussen jongeren kwam naar voren dat alle deelnemers zich bewust waren van de consequenties als discriminatie (oogluikend) toegestaan wordt. Of dat nu discriminatie was gericht op holebi's of op Turken. Omdat het bijna allemaal jongeren waren die actief waren binnen jongerenorganisaties is er na afloop afgesproken dat de aanwezige jongeren deze ervaring mee terug zouden nemen naar hun achterban en actief de boodschap uit te dragen dat discriminatie, tegen wie dan ook, niet getolereerd mag worden.

De door de gemeente Amsterdam georganiseerde Dag van de Dialoog werd door COC Nederland aangegrepen om aan de hand van het centrale thema 'identiteit' mensen uit te nodigen om te praten over of zij zichzelf konden zijn in de stad Amsterdam. De ervaring dat dit niet altijd vanzelfsprekend was, werd door alle deelnemers gedeeld, ongeacht hun achtergrond.

Op het ROC te Zaandam is er gepraat met leerlingen over vooroordelen ten aanzien van homoseksualiteit. Tijdens het gesprek werd duidelijk dat het lang niet voor iedereen duidelijk is wat homoseksualiteit nou is en vooral wat het niet is. Het feit dat je op school maar weinig openlijke holebi's tegenkomt is het resultaat van een onvriendelijk klimaat. Iedereen was het erover eens dat een dergelijk klimaat bij jezelf begint; als meer mensen zich welkom en gesterkt voelen om uit de kast te komen, heb je meer kans om openlijke holebi's op school tegen te komen en te ervaren dat 'ze helemaal niet zo anders zijn'.

Centrale ervaring in al deze dialogen was dat mensen andere mensen ontmoet hebben die ze anders niet zo snel gesproken zouden hebben. Het hoofdthema was altijd homoseksualiteit. De deelnemers hadden uiteenlopende achtergronden; boeddhistisch, Marokkaans, lesbisch, katholiek, humanist, homo, transgender en Surinaams, om maar een paar voorbeelden te noemen. Aan de hand van evaluatieformulieren kwam naar voren dat het overgrote deel van de deelnemers iets geleerd heeft van de ervaringen en overtuigingen van anderen. Men liep vaak op tegen de eigen vooroordelen die niet bleken te kloppen met de realiteit nu ze echt in contact kwamen met die mensen in kwestie.

Daarnaast heeft de Dialoog internationale belangstelling getrokken. Zo is het project gepresenteerd op verschillende conferenties, waaronder de conferentie ter gelegenheid van de OutGames in Montréal en de ILGA Europe conferentie in Sofia, Bulgarije. Tevens is het project op uitnodiging van het ministerie van Buitenlandse Zaken gepresenteerd tijdens de Human Dimension Implementation Meeting van de OVSE te Warschau. Internationaal is er veel waardering en aanzien voor een project dat homoseksualiteit als thema bespreekt met mensen met uiteenlopende, religieuze of culturele, achtergronden.

3.2.2 ICA

Rond oktober 2006 is er in Nederland een unieke samenwerking begonnen tegen discriminatie op scholen. Voor het eerst maken Moslims, Joden en homoseksuelen in één samenwerkingsverband een vuist tegen alle vormen van discriminatie en uitsluiting. Vormgegeven door ICA (Stichting Interculturele Alliantie) is er aan het begin van het huidige schooljaar gestart met het uitvoeren anti-discriminatie trainingen op diverse scholen in Nederland.

Het initiatief komt van het Centrum Informatie en Documentatie Israel (CIDI) die tevens plaats heeft in het bestuur van ICA. Daarnaast bestaat het bestuur ondermeer uit het COC, de Islamitische Scholen en Besturen Organisatie (ISBO), Stichting Platform Islamitische Organisaties Rijnmond (SPIOR) en het Rotterdamse antidiscriminatie bureau RADAR.

De trainingen zijn onderdeel van het Amerikaanse programma *A Classroom of Difference®*, waarvan ICA in Nederland de exclusieve rechten heeft. Het programma onderscheidt zich van andere antidiscriminatie-trainingen, omdat het zich richt op de gehele school: leerlingen, docenten en staf. Het programma leidt zowel docenten als leerlingen (peer education) op om uiteindelijk ook zelf trainingen te gaan geven. Omdat de gehele school actief bij het programma betrokken is, bevordert dit programma een veilig leerklimaat binnen de scholen. ICA is actief op diverse onderwijsniveaus, variërend van basisscholen tot hoger onderwijs.

Alle programma's worden in overleg met de scholen samengesteld, zodat elke school met een programma werkt dat aansluit op de specifieke problematiek van de school.

De uitgangspunten zijn echter dezelfde, namelijk:

- Bewustwording van de persoonlijke identiteit
- Leren kennen van de eigen vooroordelen
- De confrontatie met discriminatie in al zijn verschijningsvormen
- Ontwikkeling van vaardigheden en het scheppen van een veilig leerklimaat

De training wordt altijd afgesloten met het opstellen van een actieplan. ICA blijft de school op basis van dit actieplan coachen. ICA is niet alleen actief op scholen, maar ook in 'de wijk' en in maatschappelijke instellingen.

3.2.3 Masterplan Bespreekbaar maken van Homoseksualiteit in Etnische Kring

Minister Verdonk maakte eind 2006 bekend dat zij namens het kabinet een half miljoen euro beschikbaar stelt om homoseksualiteit bespreekbaar te maken in etnische kring. Dit gebeurde tijdens een door COC georganiseerde discussiemiddag met homokiezers in het Amsterdams homocafé de ARC. Samen met het Landelijk Bureau ter bestrijding van Rassendiscriminatie (LBR) heeft het COC afgesproken een masterplan uit te voeren van dit geld.

Tachtig procent van de Turkse en Marokkaanse jongeren zegt dat homo's niet welkom zijn in hun vriendenkring, zo blijkt uit cijfers van de Rotterdamse Jeugdmonitor. Het is volgens Verdonk dan ook hard nodig dat homoseksualiteit bespreekbaar wordt gemaakt binnen etnische kringen.

'Wie op bezoek gaat neemt een cadeautje mee', zei de VVD-bewindsvrouw. Naast dit 'cadeautje' is er ook geld beschikbaar gesteld aan de allochtone koepelorganisatie Forum (€200.000). Het budget dat de minister verdeelde is het resultaat van een motie die daarover door D66 ingediend werd.

Verdonk wil dat er bij de uitvoering van het Masterplan nadruk komt te liggen op acceptatie van homoseksualiteit op scholen. 'Scholen moeten een veilige plek zijn, ook voor docenten'.

Frank van Dalen heeft de minister gevraagd zich in een volgend kabinet harder in te zetten voor de belangen van homoseksuelen en haar reactie: 'U kunt op mij rekenen.'

3.3 Homoseksualiteit en Handicap

3.3.1 Landelijke Werkgroep Homoseksualiteit en Verstandelijke Beperking

In 2006 is de Landelijke Werkgroep Homoseksualiteit en Verstandelijke Beperking opgericht. De werkgroep is o.a. verantwoordelijk voor een jaarlijkse bijeenkomst van alle sooscoördinatoren van gehandicaptensoos en voor de organisatie van de landelijke ontmoetingsdag voor mensen met een verstandelijke beperking.

De tweede landelijke ontmoetingsdag voor mensen met een verstandelijke beperking en homo- en biseksuele gevoelens vond plaats in september 2006. De dag is georganiseerd door COC Gouda en COC Haaglanden in samenwerking met VTV-vrijtijdscentrum Parkoers te Den Haag. Ruim 100 mensen uit heel Nederland waren aanwezig.

Het was een gezellige dag vol met diverse workshops, zoals Yoga, Line-dancing en Drama. Aan het eind van de middag sprak landelijk voorzitter Frank van Dalen de bezoekers toe. 'Ik ben erg blij dat velen van jullie hier zijn en te zien dat jullie het naar de zin hebben. Het is nog steeds moeilijk voor mensen met een verstandelijke beperking om invulling te geven aan hun homoseksualiteit. Het COC is er voor om die mensen een plek te geven' aldus Van Dalen.

Ook kreeg Frank van Dalen een cheque van € 2.000,- aangeboden van het Monuta Charity Fund. Dit gebeurde uit handen van Jan van Koot van Monuta Den Haag. Het fonds stelt medewerkers van Monuta in staat om initiatieven te

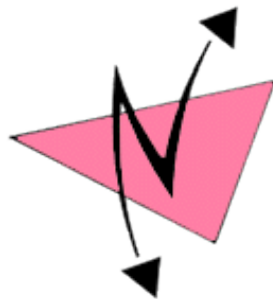
stimuleren die de samenleving een beetje leuker maken. 'Dit is nou precies zo'n initiatief wat laat zien dat wij tot een diverse samenleving behoren en dat ondersteunen wij graag'.

Na de plichtplegingen konden de deelnemers genieten van een heerlijk buffet. De maag moest goed gevuld worden, want na het diner begon het feest. De band Still Crazy wist bij alle deelnemers de voetjes in beweging te krijgen. Ook was er nog een optreden van Jimmy. Een jonge hond die te midden van alle bezoekers zijn liedjes vertolkte.

Televisiezender RTL 4 was aanwezig en maakte een korte reportage van het feest.

3.3.2 Landelijke Werkgroep Roze Gebaar

Hoewel formeel een werkgroep, fungeerde Het Roze Gebaar lange tijd als informele gezelligheidsvereniging binnen de federatie. Door het sterk uitdunnen van de groep actieve leden, maar ook ingegeven door de noodzaak om belangen van dove en slechthorende LGBT's beter te behartigen, is besloten Het Roze Gebaar weer als werkgroep binnen het COC te positioneren. Tijdens een bijeenkomst in februari is de doelgroep hierover geïnformeerd. De werkgroep kent daarbij een aantal vacatures die lastig op te vullen zijn.

Om Doven en Slechthorenden bij publieke homo-evenementen te betrekken, zijn tolken van Nederlandse Gebarentaal ingezet. Zoals tijdens de Dodenherdenking op het Homomonument op 4 mei, het Roze Westerfestival op 5 mei en op het hoofdpodium op de Roze Zaterdag in Zwolle.

Het geven van voorlichting op instituten om ook actieve sociale acceptatie binnen de dovengemeenschap te bereiken, zal in 2007 vorm moeten krijgen. Het is niet gelukt om een nieuwe multimediale website in 2006 te realiseren maar dit zal in 2007 als project vorm moeten krijgen.

In 2007 bestaat de Het Roze Gebaar 25 jaar. De viering daarvan zal plaatsvinden tijdens het Koninginnedagweekend eind april. De voorbereidingen door de feestcommissie zijn in 2006 al gestart.

3.4 Ouderen & Zorg

3.4.1 WMO

Per 1 januari 2007 wordt de Wet Maatschappelijke Ondersteuning ingevoerd. Deze wet zorgt ervoor dat gemeenten verantwoordelijk worden voor maatschappelijke ondersteuning. Maatschappelijke ondersteuning omvat activiteiten die het mensen mogelijk maken om mee te doen in de samenleving. Dit geldt dus ook voor homoseksuele burgers.

De komst van de Wmo maakt het voor homobelangenverenigingen mogelijk om inspraak te krijgen in gemeentelijk beleid. Om duidelijk te krijgen wat de mogelijkheden zijn binnen de Wmo, heeft COC Nederland, in opdracht van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport een handreiking laten

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

schrijven door het Kenniscentrum Lesbisch- en Homo-emancipatiebeleid. Hierin staat precies beschreven wat er per prestatieveld mogelijk is binnen de Wmo. Deze handreiking is specifiek geschreven voor gemeenten, zodat voor hen inzichtelijk is waar zij zich op dienen te focussen.

Voor alle homo(belangen)verenigingen, zoals de COC-verenigingen, zijn er in juni 2006 vier trainingsdagen georganiseerd in het bijzijn van COC-voorzitter Frank van Dalen. In deze bijeenkomsten is uiteengezet wat de Wmo precies inhoudt en wat de mogelijkheden voor homo(belangen)verenigingen zijn binnen de Wmo. Deze bijeenkomsten zijn ondersteund door o.a. het Kenniscentrum Lesbisch- en Homo-Emancipatiebeleid.

Het komend jaar zal er omtrent de Wmo veel gebeuren. Gemeenten dienen de wet per 1 januari 2007 in te voeren, maar hebben vaak nog niet alle zaken rond deze wet op orde. Gedurende 2007 zal er dan ook nog veel gesleuteld worden door de gemeenten aan de inhoud en de uitvoering van de wet. Een kans voor COC Nederland om invloed uit te oefenen op de vormgeving van deze wet. Hier ligt een grote rol weggelegd voor de COC verenigingen. COC Nederland zal die verenigingen die hier mee aan de slag gaan intensief begeleiden.

Kwaliteitscriteria en prestatie-indicatoren

Naast enkele verplicht aan te leveren gegevens kunnen gemeentes ook op vrijwillige basis deelnemen aan een benchmark die ontwikkeld is door VWS en de VNG. De benchmark bouwt voort op de handreiking die geschreven is over prestatiegegevens en op de handreiking over het meten van tevredenheid. De benchmark biedt op deze manier meer verdieping omdat er meer gegevens van gemeentes worden bekeken. De benchmark bestaat uit twee delen. Een basis benchmark en verdiepende modules waarmee het mogelijk is om vergelijkingen te maken tussen gemeentes op specifieke terreinen zoals op homobeleid.

3.4.2 Landelijk Platform Roze Ouderen

In 2006 zijn de activiteiten van het Landelijk Platform Roze Ouderen voortgezet. Zes keer per jaar komt het platform bijeen. Het platform heeft in september 2006 deelgenomen aan de 50PlusBeurs in Utrecht.

In 2006 is ook het project 'Kom achter de Roze Geraniums vandaan!' afgerond. Naar aanleiding van dit project is er een samenwerkingsconvenant gestart tussen ANBO voor 50plussers, Schorer, Kenniscentrum Lesbisch en Homo-emancipatiebeleid

en COC Nederland. Deze samenwerking heeft geleid tot het project 'Roze Ouderen in Nederland', wat gesubsidieerd wordt door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu.

Als eerste activiteit in dit project is er een Belweek georganiseerd. De Belweek had als doel het inventariseren van de behoeften, wensen en zorgen van ouderen. Aan de Belweek is enorm veel media-aandacht besteed. Ook is er veel gereageerd door ouderen. De voornaamste punten die uit de belweek zijn voortgekomen zijn dat ouderen zich eenzaam voelen, zich zorgen maken om de zorg die zij krijgen of zullen gaan krijgen, en zich zorgen maken over de scholing van het zorgpersoneel. In het project 'Roze Ouderen in Nederland' zal de komende tijd aan verdere uitwerking van deze onderwerpen gewerkt gaan worden.

3.5 Internationale Solidariteit

3.5.1 Gay Prides in Oost-Europa

Het is geen vreemd verschijnsel geweest de afgelopen jaren. Gay Prides in Oost-Europese landen die steeds maar verboden worden door bijvoorbeeld een stadsbestuur. Tegenstanders in de bevolking van deze landen zijn er genoeg en ook religieuze leiders van verschillende stromingen hebben hun mening duidelijk laten klinken over een van de belangrijkste nationale evenementen voor homo's wereldwijd. De Prides worden bekritiseerd en hatelijke opmerkingen erover lijken de gewoonste zaak van de wereld. Als de Prides wel plaats vonden werden mensen opgepakt, waren er rellen en werden activisten met stokken geslagen, met stenen, eieren en menselijke uitwerpselen bekogeld.

In mei 2006 heeft de PvdA Kamervragen aan de minister van Buitenlandse Zaken gesteld over de verboden Prides. Nederland zou de buitenlandse regeringen moeten aanspreken over het onderwerp. Ook verscheidene burgemeesters hebben hun collega's in het oosten van Europa opgeroepen om de homorechten demonstraties niet te verbieden. Ook de politiemachten zijn verzocht de demonstraties niet tegen te werken maar juist te beschermen.

COC heeft Moskou en Rusland ook op de vingers getikt door te verklaren dat het ronduit schandig was dat de Moskou Pride zo rampzalig heeft kunnen verlopen met arrestaties van demonstranten en rellen. COC heeft ook een klacht ingediend bij de Raad van Europa omdat dit in strijd is met de mensenrechten. Rusland toont hiermee aan dat zij het niet waard is om voorzitter te zijn van de Raad van Europa. Het COC heeft daarom ook de Nederlandse staat en René van der Linden, de parlementaire voorzitter van de Raad van Europa, opgeroepen het Russische voorzitterschap ter discussie te stellen en internationaal te pleiten voor het intrekken daarvan. Kort daarna is door het COC verklaard dat van der Linden zich moest schamen. Twee dagen na de rellen rond de verboden Moskou Pride heeft René van der Linden, voorzitter van de parlementaire commissie van de Raad van Europa, een overleg in Moskou met de Russische president Vladimir Poetin over het Russische voorzitterschap van de Raad van Europa de komende zes maanden. Complimenten voor Poetin omdat er in de laatste tien jaar veel verbeterd is maar over de Moskou Pride – daar praatte Van der Linden liever niet over.

Met aandacht uit vele hoeken van de wereld (zelfs een verslag in Washington Blade van Scott Long, directeur van Human Rights Watch) heeft COC de

verboden Prides nog verder opgepakt door een SMS actie te starten. Nederlanders zijn op vele homo-evenementen verzocht een persoonlijke, betaalde boodschap te sms'en. D66 heeft steun betuigd door mee te varen in de Amsterdamse Pride met de slogan "Gay Pride Overal". Ook de Tweede Kamer heeft haar steentje bijgedragen aan het opheffen van de verboden op Gay Prides. In een vragenuurtje met minister Bot is er beloofd met de regering in Polen te gaan praten. Op deze manier zou de Warsaw Pride succesvoller kunnen verlopen dan de Pride in Moskou. Het vervolg in Polen: wel toestemming voor de Pride, maar ook toestemming voor een tegendemonstratie tegelijkertijd. Het COC heeft ook Nederlanders opgeroepen deel te nemen aan de Warsaw Pride in een COC delegatie om hun solidariteit te tonen. Verschillende jongerenorganisaties en Europarlementariërs hebben gehoor gegeven aan deze oproep. De tegendemonstratie is op het laatste moment afgeblazen maar om andere redenen dan tolerantie.

In Boekarest, Roemenië is er bewezen dat de overheid en de politie meer kan betekenen voor de Pride dan alleen maar toestaan dat het gehouden wordt. Militante tegenstanders van de Pride zijn opgepakt en ook de Pride in Polen verloopt uiteindelijk goed. Zelfs families liepen mee uit solidariteit.

Ook in Letland, in Riga dreigde er een verbod en zelfs internationale druk middels een delegatie, bestaande uit COC-bestuurslid Joyce Hamilton, Europarlementariër Sophie in 't Veld, en Amsterdamse wethouder Tjeerd Herrema, de Pride te laten bezoeken mocht niet baten. De reden voor het verbod was dat de stad geen bescherming zou kunnen bieden aan de activisten. De delegatie is alsnog afgereisd om steun te bieden aan de LGBT-community ter plaatse.

Ook lokaal is het COC actief geweest op het gebied van Prides. De Poolse zusterstad van Leiden, Thorun is door COC Leiden geholpen bij het oprichten van een homobelangenvereniging en COC Haaglanden heeft deelgenomen aan meerdere internationale werkbezoeken over LGBT-organisaties en Gay Prides.

Begin 2007 is overigens door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens uitgesproken dat het verbod op de Pride in Warsaw in strijd is met de mensenrechten en COC ziet dat als een teken dat haar acties vruchten afwerpen.

3.5.2 VN - ECOSOC-status

Halverwege 2006 heeft het COC een aanvraag ingediend voor een adviserende status binnen de VN. Dit was nodig volgens het COC omdat er onder de 3.000 non-gouvernementele organisaties die een adviserende status hebben bij de VN, zit geen enkele homo-organisatie. Hierdoor zijn homo- en lesbische organisaties geen officiële gesprekspartner voor de ECOSOC (Economic and Social Council) van de Verenigde Naties. Dit is een van de redenen waarom lobby's voor homorechten op wereldniveau keer op keer vastlopen. De laatste jaren zijn homo- en lesbische organisaties herhaaldelijk geweigerd. Landen als Iran, Soedan en het Vaticaan speelden hier een belangrijke rol in. Zij stellen dat gelijke rechten van homoseksuelen geen onderdeel is van de Universele Rechten van de Mens.

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Het COC zal zich sterk maken voor een VN-verdrag waarin het verboden wordt om homoseksualiteit strafbaar te stellen. Ook zal het COC zich inzetten voor de erkenning van de rechten van homoseksuelen, lesbische vrouwen, biseksuelen en transgenders, voor de erkenning van de Internationale Dag tegen de Homofobie (IDAHO) en voor het aannemen van de Braziliaanse resolutie (de erkenning van seksuele oriëntatie als anti-discriminatiegrond) bij de VN-Mensenrechtenraad.

Aan steun heeft het COC geen gebrek. 600 mensen die actief zijn in de LGBT community hebben in Montréal tijdens de OutGames hun handtekening gezet om druk achter de aanvraag te zetten. Juist uit Iran en Zimbabwe hebben zich homo's en lesbo's gemeld die het COC steunen. Maar ook uit andere landen kwam steun. Landen als Kenia, Namibië, Israël, China, Turkije, Japan en tientallen andere landen sieren de lijst. Toenmalig minister Bot van Buitenlandse Zaken heeft zijn steun betuigd aan het COC naar aanleiding van Kamervragen van de PvdA.

3.5.3 Declaration of Montréal: 'The Right to Be Different'

De Declaration of Montréal of Verklaring van Montréal is de uitkomst van de conferentie die gehouden is tijdens de OutGames in Montréal waar COC aan deel heeft genomen. Deze verklaring formuleert de internationale rechten van LGBT's en vormt daarmee de basis voor het internationale werk van de LGBT-beweging. Getracht wordt de verklaring door zoveel mogelijk landen en organisaties te laten ondertekenen om deze rechten erkend te krijgen.

Joke Swiebel, geen onbekende voor het COC, is geëerd in Montréal tijdens de receptie van het Nederlands consulaat in Montréal ter gelegenheid van de OutGames. De consul-generaal, de heer Moses, heeft haar geëerd voor haar rol bij de totstandkoming van de Verklaring van Montréal. Joke Swiebel was een van de twee presidenten van het wetenschappelijk comité van de Internationale Conferentie 'The Right to Be Different'.

Tijdens de receptie aangeboden door het Nederlandse consulaat aan de Nederlandse sportdelegatie en vertegenwoordigers van in Montréal aanwezige organisaties refereerde de consul-generaal aan de vele tradities die de Nederlandse sportwereld in het buitenland rijk is, daarmee ondermeer verwijzend naar Holland Garden als variant op het Holland House van COC Nederland en Stichting Homosport Nederland.

COC-voorzitter Frank van Dalen ging vervolgens dieper in op de rol van Joke Swiebel, voormalig lid van het Europees Parlement, als schrijver van de ontwerptekst van de Montréal-resolutie. Zo prees hij haar voortrekkersrol

aan om homorechten in krachtige teksten te verwoorden en wereldwijd onder de aandacht te brengen.

'De toezegging van mevrouw Louise Arbour, de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten bij de Verenigde Naties, om de Montréal-verklaring bij de VN intensief onder de aandacht te brengen, zorgt ervoor dat jouw werk verder vrucht zal dragen', aldus van Dalen. 'Ook nu weer heeft Nederland laten zien voorop te willen en te kunnen lopen als het gaat om de rechten van homoseksuele mannen, lesbische vrouwen, biseksuelen en transgenders waar ook ter wereld'.

Om de woorden kracht bij te zetten kreeg Swiebel onder groot applaus van de aanwezigen uit handen van consul-generaal Moses als aandenken de kampioensmedaille uitgereikt. Een geëmotioneerde Joke Swiebel liet weten trots te zijn dat juist zij aan de basis heeft mogen staan van zo'n belangrijk document en sprak de hoop uit dat op deze Verklaring door anderen voortgebouwd zal worden.

In de Verklaring van Montréal wordt een raamwerk neergezet waarmee de rechten van homoseksuele mannen, lesbische vrouwen, biseksuelen en transgenders in de toekomst wereldwijd moeten worden zeker gesteld en beschermd.

De vastgelegde essentiële rechten in de Montréal-verklaring zijn:

- Bescherming tegen geweld van en discriminatie door staat en maatschappij
- Vrijheid van meningsuiting, vergadering en vereniging
- Recht op privacy - verbonden met de vrijheid om seksuele handelingen te verrichten met iemand van hetzelfde geslacht.

In Holland Garden was het COC internationaal actief. Terwijl Nederland gepromoot werd als homovriendelijke reisbestemming zijn er internationale handtekeningen verzameld met betrekking tot de aanvraag van het COC om adviserend lid te zijn van het ECOSOC van de VN.

3.5.4 Jaarvergadering ILGA-Europe, Sofia

De 28ste jaarvergadering van ILGA-Europe met als motto 'We are Family – Our families in Europe and the European Family' vond plaats in oktober 2006. Met dit motto worden zowel thema's die te maken hebben met relatiewetgeving voor holebi's als over de Europese samenwerking onder één noemer gebracht. Aan de conferentie is deelgenomen door ongeveer 300 afgevaardigden afkomstig uit heel Europa. Daaronder natuurlijk ook COC Nederland. De conferentie is een uitgelezen podium voor het uitwisselen van informatie en kennis, internationale lobby en het onderhouden van de daarvoor noodzakelijke netwerken.

De delegatie van COC Nederland was onder leiding van Joyce Hamilton, bestuurslid internationaal beleid van COC Nederland, en werd verder gevormd door leden van het Landelijke Werkgroep Internationaal Beleid (LWIB) en de internationale consultants van het Projectbureau van COC Nederland. LWIB-lid Janfrans van den Eerden was kandidaat om als regionaal vertegenwoordiger in het bestuur van ILGA-World te worden en dit is hem ook gelukt.

Ook voorzitter Frank van Dalen was voor het eerst aanwezig en heeft een speech gegeven. Hij heeft ook een fotoboek als cadeau aangeboden aan ILGA-Europe. Hierin staan foto's uit allerlei landen en het zijn stuk voor stuk afbeeldingen die de zichtbaarheid van homoseksualiteit benadrukken. Aan de hand van het fotoboek wordt er komend jaar gewerkt aan een fotoproject van een soortgelijke aard.

3.5.5 Internationale projecten

3.5.5.1 U SEE LGBT

U SEE LGBT is een samenwerkingsproject met Hivos en is medegefinancierd door PSO. In 2006 hebben de volgende activiteiten plaatsgevonden:

- Mid-term review (extern uitgevoerde evaluatie van het programma)
- Vijf monitorbezoeken aan regio
- Ondersteuningsbezoek aan Montenegro (identificatie nieuwe mogelijke partners)
- Twee regionale meetings om decentralisatie van het programma te ondersteunen
- Twee fondsrondes, waarin verscheidene fondsaanvragen uit de regio werden beoordeeld

Met behulp van de Mid-term Review is het programma in 2006 gedecentraliseerd. Dit was nodig om de 'ownership' van het programma verder te delen met partnerorganisaties in de regio, evenals om de duurzaamheid van het programma te bevorderen. Dit heeft er toe geleid dat het merendeel van de partnerorganisaties een behoeftenassessment heeft uitgevoerd. Hierdoor, alsmede door twee regionale meetings, hebben organisaties in de regio nu een goed inzicht in hun eigen capaciteit. Er zijn interventievoorstellen opgesteld die voor het merendeel in 2007 binnen het programma zullen worden uitgevoerd. Deze interventies zullen belangrijke bijdragen leveren aan de capaciteitsopbouw van deze organisaties.

Voorts zijn er met behulp van ondersteuning uit het fonds zo'n twaalf nieuwe projecten opgestart, die allen worden uitgevoerd door bestaande partnerorganisaties in de regio. In sommige gevallen gaat het om een 'peersupport project' (NIS, Servië), in andere gevallen is er een artistieke tentoonstelling georganiseerd (Belgrado, Servië) of wordt een filmfestival ondersteund (Skopje, Macedonië).

In Albanië, Kosovo en Servië hebben lokale consultants het werk van de partnerorganisaties ondersteund. Hierdoor zijn de organisaties verder geprofessionaliseerd, evenals hebben de consultants bijgedragen aan het uitbreiden van institutionele contacten die door de organisaties onderhouden werden.

In Montenegro is een groepje individuen verzameld die wordt ondersteund in het organiseren van kleine bijeenkomsten waar een veilige ruimte wordt geboden om zich te ontplooiën. De verwachting is dat deze ondersteuning op termijn leidt tot een kleine organisatie die in staat is op kleine schaal projecten uit te voeren.

U SEE LGBT draagt op diverse manieren mee aan de ontwikkeling van de LGBT beweging in voormalig Joegoslavië en Albanië. Het project maakt organisaties bewust van de aanwezige capaciteit, en probeert waar mogelijk deze te

vergroten. Daarnaast voorziet het project in een netwerkbehoefte, binnen het programma wordt organisaties de gelegenheid geboden om samenwerkingsverbanden aan te gaan. Maar ook ondersteunt COC Nederland bij het onder de aandacht brengen van ernstige vormen van discriminatie of homofob geweld. Zo bood COC Nederland afgelopen jaar ondersteuning in diverse zaken in Kosovo, Slovenië en Albanië.

3.5.5.2 TMF NIS

Dit project richt zich op hiv/aidspreventie onder seksuele minderheden in zeven landen in Oost-Europa (Moldavië, Oekraïne), de Kaukasus (Armenië, Georgië, Azerbeidzjan) en Centraal-Azië (Kirgizië en Kazachstan). In de titel van het project staat NIS voor Newly Independent States, diplomatiek jargon voor een aantal onafhankelijk geworden voormalige Sovjetdeelrepublieken. Het project is thematisch gefinancierd door het ministerie van Buitenlandse Zaken en heeft een looptijd van 1 januari 2006 tot 31 december 2010. Dit project, van grote omvang, wordt door twee consultants gecoördineerd.

Het project heeft als doelstellingen:

- Werken aan capaciteitsopbouw en empowerment van de LGBT-gemeenschap. Dat laatste ondermeer door het voeren van een politieke en maatschappelijke lobby voor de LGBT-rechten en het behartigen van de belangen van LGBT's op zowel nationaal als internationaal niveau.
- Het hiv/aidspreventieprogramma bestaat uit voorlichting onder de doelgroep en omgeving, preventiecampagnes op nationaal niveau, outreach activiteiten, onderzoek naar gedrag en verspreiding van hiv/aids in de doelgroep en campagnes die het bewustzijn en de kennis van hiv/aids moeten vergroten.

Waar nodig worden lobbycampagnes en onderhandelingen met de overheid gevoerd om seksuele minderheden te integreren in het nationale en regionale beleid als het gaat om hiv/aidspreventie.

Om deze doelen te kunnen behalen en de doelgroep te kunnen bereiken was er een infrastructuur van LGBT-organisaties nodig. In sommige (doel-)landen bestonden dergelijke organisaties niet of waren deze vrij zwak. Landen waar wel LGBT-organisaties bestaan zijn Moldavië (GenderDoc), Oekraïne (Liga, Women's Network) en Kirgizië (Labrys en Oasis).

Met ondersteuning van COC Nederland zijn er in 2006 twee LGBT-organisaties opgericht in de Kaukasus: Inclusive Foundation in Georgië en We For Civil Equality in Armenië. Inclusive Foundation is de eerste openlijke LGBT-organisatie in de Kaukasus. Dat is zeer bijzonder in de context van een traditionele maatschappij waar homoseksuele mannen, lesbische vrouwen, biseksuelen en transgenders zwaar gediscrimineerd worden en waar LGBT-issues taboe zijn.

Alle organisaties worden begeleid door COC Nederland in samenwerking met de strategische regionale partnerorganisatie GenderDoc Moldova op het gebied van LGBT-empowerment en specifiek LGBT-community- en capaciteitsopbouw. In samenwerking met lokale resource centra zijn de beginnende organisaties getraind in organisatie- en projectmanagement. In samenwerking met Nederlandse organisaties, zoals Schorer zijn er trainingen uitgevoerd op het gebied van hiv/aidspreventie voor alle nationale partnerorganisaties. Voor trainingen op het gebied van LGBT- en mensenrechten, documentatie van discriminatie en schendingen van mensenrechten, lobbyen en belangenbehartiging is o.a. de expertise van ILGA-Europe gebruikt.

Uitgaande vanuit het COC-beleid, waarbij integratie van homoseksualiteit in de maatschappij een belangrijke doelstelling is, is dit ook in de regio's bevorderd. Dit is gebeurd o.a. door samenwerkingsverbanden aan te gaan met nationale en internationale organisaties en door het verhogen van de zichtbaarheid van LGBT's door middel van contact met de media.

Het is de bedoeling dat, waar mogelijk, de nieuwe initiatiefgroepen gaan samenwerken met de al bestaande LGBT-organisaties. Daarvoor zijn regionale netwerken tussen LGBT-organisaties uit de verschillende landen opgezet met als doel: uitwisseling van kennis, ervaring en het ontwikkelen en bieden van wederzijdse steun.

Activiteiten die in 2006 aan bod zijn gekomen zijn:

- 4 fact-finding missies (Armenie, Azerbeidzjan, Georgië, Kazachstan)
- 1 identificatie missie (Azerbeidzjan)
- 9 monitoring bezoeken (Armenië, Georgië, Kirgizië, Moldova, Oekraïne)
- 2 regionale seminars (empowerment en hiv/aids preventie)
- 2 regionale meetings Programme Task Force (evaluatie en planning)
- Uitvoering programma activiteiten in elk land door de lokale organisatie

Resultaten

In verband met het overzicht zijn de resultaten die geboekt zijn 2006 hieronder puntsgewijs uitgewerkt:

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

- 3 LGBT organisaties geregistreerd, 4de organisatie in oprichting (Al deze zaken zijn gebeurd met ondersteuning van het COC):
 - Labrys (Kirgizie)
 - WE for Civil Equality (Armenie)
 - Inclusive Foundation (Georgie)
 - Er wordt een LGBT organisatie opgericht door een initiatief groep in Azerbeidzjan
- Er zijn samenwerkingsverbanden opgezet met 7 partnerorganisaties in 5 landen. Door deze organisaties zijn landelijke programma's uitgevoerd met ondersteuning van het COC Nederland.
- Er liggen 8 projectvoorstellen klaar van LGBT organisaties voor uitvoering in 6 landen: Armenie, Azerbeidzjan, Georgie, Kirgizie, Moldova, Oekraïne.

Het project heeft veel impact gehad in 2006. Het draagt bij tot de ontwikkeling van de LGBT beweging en HIV/AIDS preventie onder deze doelgroep in de 7 genoemde NIS landen door het stimuleren van LGBT initiatieven, het versterken van bestaande en het opzetten van nieuwe LGBT organisaties. Verder wordt er aandacht besteed aan lobbyen en behartiging voor LGBT-rechten in samenwerking met ILGA-Europe.

Hieronder een kaart ter verduidelijking, de rode punten geven aan in welke landen COC Nederland actief is.

3.5.6 Landelijke Werkgroep Internationaal Beleid

Het COC beleefde een actief jaar op internationaal terrein. We groeiden in aantal en soort activiteiten. Een aantal interne zaken kreeg verder vorm en beginnen resultaat op te leveren.

De werkgroep bestond uit 6 leden en kwam 10 keer bijeen in 2006. De aanvraag voor consultatieve status voor COC Nederland is ingediend en zal in 2007 worden behandeld. Eind 2006 zijn de eerste drie LGBT-organisaties dezelfde status verleend; een historische stap!

De samenwerking met de Mensenrechtenambassadeur is weer opgepakt. Er is een werkrelatie waarin LGBT-rechten besproken kunnen worden. Verder zijn er tientallen internationale kwesties zijn opgepakt door de LWIB. Er is actieve lobby

gevoerd voor allerlei mensenrechtenschendingen en het verbeteren van LGBT-rechten in de wereld.

In het voorjaar is het internationaal meerjarenbeleid van COC Nederland goedgekeurd door het bestuur. Dit beleid is een gezamenlijke basis onder het werk van de LWIB en het projectbureau.

Door de deelname aan de ILGA-World Conferentie (Geneve, april 2006) en aan de ILGA-Europe conferentie (Sofia, oktober 2006) en een actieve rol in het ILGA EU-network hebben we onze betrokkenheid en inzet voor ILGA nog eens nadrukkelijk laten blijken.

De communicatie over het internationale werk zowel binnen de Federatie als naar partnerorganisaties is verbeterd, De website is goed gevuld. De Update bevat elk nummer een bijdrage op internationaal terrein.

3.6 Veiligheid in de Publieke Ruimte

3.6.1 Actieweek tegen Racisme & Intolerantie

De Internationale Dag Tegen Racisme en Intolerantie op 21 maart was voor het Platform Allemaal Anders, Allemaal Gelijk, waarin het COC deelneemt, en tal van andere initiatieven aanleiding om een hele week te organiseren gevuld met activiteiten om discriminatie aan de kaak te stellen.

Door het hele land zijn er tal van activiteiten georganiseerd en op allerlei niveaus. Cultuur, politiek, sport. Lezingen, presentaties en debatten over diversiteit, discriminatie, vrijheid van meningsuiting. Noem maar op het, het is aan bod gekomen tijdens deze kleurrijke week.

3.7 Homoseksualiteit & Bedrijf

3.7.1 Platform Homoseksualiteit & Bedrijf

In 2006 is het COC gestart met het Platform Homoseksualiteit en Bedrijf. Dit platform is een eerste aanzet om meer te doen met het thema diversiteit en gelijke behandeling. In het project '1 + 1' zijn er contacten gelegd met een aantal 'roze' netwerken uit verschillende multinationals waaronder: IBM, Shell, ABN Amro, ING en TNT. Dit zijn LGBT netwerken binnen bedrijven die zichtbaarheid van LGBT willen vergroten, borrels en andere netwerkmogelijkheden organiseren, het management adviseren ten aanzien van LGBT en een expertisecentrum zijn voor de marketingafdeling van deze bedrijven.

Na de deelname van een aantal van deze netwerken aan de Canal Parade op de Gay Pride is COC Nederland met deze groep om de tafel gaan zitten om te kijken welke mogelijkheden er zijn om deze netwerken te ondersteunen. In de bladen Management Team en Winq is er in de laatste maanden ook aandacht gekomen voor diversiteitsbeleid gericht op LGBT en het 'roze plafond'. Diversiteit zal de komende jaren binnen bedrijven een belangrijk thema zijn. Dit heeft te maken met het krimpen van de arbeidsmarkt waardoor het steeds belangrijker

wordt voor bedrijven nieuwe doelgroepen te benaderen om gekwalificeerd personeel te krijgen.

Na een aantal bijeenkomsten is er besloten een project op te zetten rondom diversiteit op de werkvloer en gelijke behandeling. In het komende jaar zal het COC werken aan een onderzoek naar diversiteitsbeleid binnen bedrijven gericht op LGBT. COC zal een lijst publiceren met de honderd meest homovriendelijke bedrijven. Daarnaast wordt er gewerkt aan een diversiteitstraining die zal worden aangeboden aan bedrijven en zal er een website komen waar naast een gids voor de meest homovriendelijke bedrijven ook een 'good practice'-forum zal komen om de 'roze netwerken' te ondersteunen.

Het platform Homoseksualiteit en Bedrijf is niet voor niets ontstaan. Uit een belronde van Management Team blijkt dat er een zogeheten 'roze plafond' in het bedrijfsleven bestaat. Dit wil zeggen dat homoseksuelen verhinderd worden naar de top te klimmen binnen organisaties. Frank van Dalen heeft naar aanleiding hiervan het kabinet verweten dat zij gebrek aan moreel leiderschap toont ten opzichte van sociale acceptatie van homoseksualiteit.

Boris van der Ham en Boris Dittrich (beiden van D66 en beiden openlijk homoseksueel) hebben als reactie hierop vragen gesteld aan staatssecretaris Ross-van Dorp van homo-emancipatie. Zij verwachtten van Ross-van Dorp dit onderwerp net zo actief oppakt als het glazen plafond dat er bestaat voor vrouwen in het bedrijfsleven.

Volgens headhunter Frank van der Linden en voormalig Shell-manager Frans Gosses bestaat dit plafond helemaal niet. Van der Linden verklaart dat hij mensen in de top van verschillende bedrijven kent die zeggen niet te zijn tegengehouden door hun seksuele voorkeur. De bewering van Gosses luidt dat homoseksuelen zelf keuzes maken die daar invloed op hebben. COC heeft naar aanleiding hiervan het contact gelegd met de verschillende deelnemende Multinationals om het 'roze plafond' weg te werken en diversiteit op de werkvloer bespreekbaar te maken.

Het Roze Plafond is door COC Nederland als nieuw onderwerp op de kaart gezet en er is veel media aandacht aan besteed onder andere door Radio West.

3.8 Sport

3.8.1 John Blankenstein Foundation

Overleden in 2006 maar door de oprichting van de foundation dat zijn naam draagt leeft zijn missie voort. Een initiatief van COC Nederland en Karin Nederpelt-Blankenstein, de zus van John, dat projecten gaat initiëren om homo-emancipatie in de sport te bevorderen. Want homoseksualiteit in de sport is nog steeds een groot taboe.

De eerste uitgenodigde om te praten met de oprichters is het KNVB omdat homofobie bij voetbal het meest hardnekkig is. Blankenstein is sinds 1972 verbonden aan het KNVB en was ook de eerste scheidsrechter die openlijk homoseksueel was.

De belangrijkste reden om hieraan mee te doen is niet homoseksuele topsporters uit de kast te laten komen maar om homo-intolerantie in de sport aan te pakken. De homofobie in de sport belemmert jongeren te gaan sporten.

Uit een onderzoek van het SCP blijkt dat de helft van de homoseksuele en lesbische sporters zijn of haar geaardheid verborgen houdt voor medesporters. 'Homo's kiezen niet voor niets significant vaker voor een individuele sport dan voor een teamsport.

Aan de John Blankenstein Foundation is veel aandacht besteed. De twee meest kenmerkende artikelen waren een interview met Karin Nederpelt-Blankenstein en een artikel in de Telegraaf.

Hoofdstuk 4 – CIJFERMATIG

4.1 Financieel Overzicht

Om de uitdagende ambities die COC Nederland zichzelf heeft gesteld in de toekomst ook waar te kunnen blijven maken, is in 2006 een groot aantal maatregelen genomen om het fundament van COC Nederland te versterken. Zo is naast een aantal veranderingen en rationalisering binnen de organisatie er ook voor gekozen om de lobby en zichtbaarheid van COC Nederland te intensiveren. Het jaar 2006 kan dan ook gezien worden als het jaar van 'investeren en organiseren'.

Dit betekent wel dat 2006 met een negatief resultaat is afgesloten. Hoewel de jaarrekening in verband met de financiële afhandeling van het aantal buitenland projecten nog niet beschikbaar is, laten de voorlopige cijfers een negatief resultaat zien van € 340.000. De liquiditeitspositie is onverminderd goed.

Nieuwe accountant

COC Nederland is overgestapt naar een nieuwe accountant, KPMG, die hogere eisen stelt aan de administratie. Doel is om ook in de toekomst aan de hoge eisen die door subsidiegevers aan een administratie worden gesteld binnen ruimte marges te kunnen blijven voldoen. Een consequentie is dat vakantiedagen welke per 31 december 2006 nog open stonden jegens werknemers voor het eerst zijn geactiveerd op de balans. Dit levert een eenmalige negatieve bijdrage van € 20.000 op aan het resultaat.

Rationalisering projecten

COC Nederland heeft alle projecten uit voorgaande bestuursperiodes nauwkeurig nagelopen op effectiviteit en efficiënte. Dat heeft er toe geleid dat onder ander het grote buitenlandproject TMF-NIS in samenspraak met betrokken ministerie opnieuw is gedefinieerd. Resultaat is wel dat het project later dan gepland op gang is gekomen waardoor omzet van 2006 naar 2007 is verschoven. Dit levert een negatief resultaat op van € 75.000 over 2006. Ook zijn er twee projecten vanwege de ingebouwde complexiteit en het achterwege blijven van direct maatschappelijk impact stop gezet. Dit levert een negatieve bijdrage op het resultaat van € 80.000.

Kantoor

Op kantoor is sprake geweest van een groot aantal wisselingen. Zo is er afscheid genomen van de directeur, manager projectbureau en administrateur. Alle drie de functies, die als kritische sleutelfuncties aan te merken zijn, bleken met een toenemende krapte op de arbeidsmarkt zeer moeilijk in te vullen zijn. Ook op een aantal strategische plekken binnen projecten vielen gaten. Om de continuïteit van de organisatie te waarborgen is besloten via interim oplossingen de opengevallen plekken in te vullen. Dit heeft geleid tot een extra negatief resultaat van €100.000. Daar komt dan nog € 15.000 bij aan meerkosten voor de interim-oplossing waar de voorzitter en secretaris gedurende een half jaar de taken van de directeur hebben waargenomen en € 10.000 als kosten voor de in dat kader door COC Breda aangespannen rechtszaak.

Overige kosten

In 2006 is voor het eerst het grootste deel van de lidmaatschapsgelden overgeheveld aan de lidverenigingen om de basis van het COC te versterken. Dit heeft op federatieniveau geresulteerd in een forse teruggang van inkomsten. Hoewel begroot is de flexibiliteit om tegenvallers op te vangen daarmee wel afgenomen.

Door een aanzienlijk grotere inzet op het gebied van lobby en zichtbaarheid dan oorspronkelijk gepland, is er voor ruim € 40.000 minder productieve uren gemaakt. Ook dit drukt negatief op het resultaat.

Liquiditeitspositie

Hoewel de liquiditeitspositie op 31 december 2006 ten opzichte van 31 december 2005 met € 400.000 is gedaald is de liquiditeitspositie onverminderd goed te noemen. De daling is te wijten aan de bevoorschotting op het TMF-NIS-programma ter waarde van € 750.000 dat voor 2006 reeds in december 2005 werd ontvangen en voor 2007 pas in januari 2007 is ontvangen en derhalve geen onderdeel uitmaakt van jaarcijfers 2006.

Arno Eveleens
Penningmeester COC Nederland

4.2 Verdeling Contributiegelden

Voor 2006 zag de contributie er als volgt uit:

- Basiscontributie: € 40,-
- Gereduceerd tarief: € 22,50
- Partnerlidmaatschap: € 32,50 (betreft een oude regeling alleen toepasselijk op bestaande gevallen)

Voor 2006 is er besloten dat het basisbedrag voor het jaarlidmaatschap voor 2006 ongewijzigd te laten zodat het basisbedrag € 40,- bedraagt, het gereduceerde tarief ongewijzigd te laten op € 22,50 en het partnerlidmaatschap als oude regeling voor bestaande gevallen te verhogen van € 30,- naar € 32,50 en dit de komende vier jaar in gelijke stappen te herhalen. De afdracht van de lidverenigingen aan de federatie in procenten (75% in 2005; gemiddeld € 33,-) te veranderen in een vast bedrag per lid, te weten € 16,- (omgerekend 40% tegenover 75% in 2005) voor de jaren 2006 en 2007 als een experiment. Verder is er besloten het federatiebestuur opdracht te geven om voor de begroting van 2008 met een evaluatie van de nieuwe systematiek en voorstel te komen met als uitgangspunt deze systematiek structureel te maken, waarbij is opgemerkt dat tot die tijd en tot het moment waarop anders wordt besloten het in de meerjarenbegroting voorgestelde groeipad van 60% in 2008, 57,5% in 2009 en 55% in 2010 als afdracht gehandhaafd blijft. De afdracht van 1,5% van het lidmaatschapsbedrag voor het steunfonds wordt gehandhaafd en in 2006 het jaarlidmaatschap om te vormen tot een jaarlidmaatschap dat loopt van 1 januari tot 1 januari en de maandelijkse betalingsregelingen om te zetten in een betalingsregeling van 2 keer per jaar met een besparing van € 1,50 per lid in mindering te brengen op de afdracht aan de federatie, waarmee de afdracht op € 14,50 per lid komt (omgerekend 36% tegenover 75% in 2005).

De beoogde effecten hiervan zijn:

- Grotere financiële slagkracht van de lidverenigingen om hun lokale taken uit te kunnen voeren en invulling te kunnen geven aan de nieuw geformuleerde ambitie om de verworvenheden in wetten en regels te verankeren in de samenleving
- Optimaliseren van de kostenstructuur die gepaard gaan met het hebben van leden, zodat een zo groot mogelijk deel van het lidmaatschapsgeld wordt ingezet voor de doelen die het COC nastreeft in plaats van het in stand houden van de organisatie

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

- Rendabel maken van ledenwerf- en contributieverhogende campagnes op lokaal niveau en daarmee het COC als geheel versterken

Hoofdstuk 5 – GELIEERDE STICHTINGEN

5.1 Hoezo/Expreszo

Expreszo is een Vlaams/Nederlands tijdschrift voor homojongens en -meiden tot en met 25 jaar. Expreszo heeft als hoofddoel: het ondersteunen bij de (zelf)acceptatie van homoseksualiteit door jongeren. Daarbij maakt Expreszo gebruik van, voor jongeren, aansprekende artikelen en een dito vormgeving.

Per januari 2006 is er een nieuwe hoofdredactie die zich wilde inzetten voor een Expreszo waar wij trots op kunnen zijn. En dat is gelukt!

Expreszo is het afgelopen jaar helemaal 'gepimpt'. Zowel het blad als de website zijn helemaal in een nieuw jasje gestoken. Expreszo is weer geworden waar het voor staat: brutaal en eigenwijs!

Media aandacht voor het 'nieuwe' blad is gegeneerd onder meer door Willeke Alberti van de troon te stoten als homo moeder en een verkiezing in te luiden voor een nieuwe homo moeder. Daphne Bunschoek kreeg de meeste stemmen en is de titel dus waard volgens de lezers van Expreszo. Willeke Alberti gaf overigens wel aan dat ze het niet erg zou vinden homo-oma te zijn.

Afgelopen jaar is er ook een Expreszo 100 uitgebracht. Nummer 6 van Expreszo stond in het teken 100 bekendste homoseksuele Nederlanders en Vlamingen. Zij zijn het goede voorbeeld voor de homoseksuele maatschappij. Hiermee wilde Expreszo laten zien dat het OK is om homo of lesbo te zijn.

Sinds de verbouwing van de digitale ingang van Expreszo in september trekt de website 100.000 bezoekers per maand en op het forum wordt er druk gediscussieerd en informatie uitgewisseld.

5.2 Albrecht Stichting

De Albrecht Stichting beheert het onroerend goed van de federatie. Het bestuur van de Albrecht Stichting wordt gevormd door Wouter Fens (voorzitter), Arno Eveleens (penningmeester) en Quirine Diesbergen (secretaris). Allen zijn ook bestuurslid van COC Nederland. De overige bestuursleden van de federatie vormen de Raad van Toezicht van de stichting.

Utrecht

De Algemene Ledenvergadering van COC Midden-Nederland heeft ingestemd met het plan om op zoek te gaan naar kleinere en meer functionele huisvesting. De Albrecht Stichting zal hierbij betrokken worden. Een andere huurder, Stichting Yoesuf zal verhuizen naar Amsterdam. Het pand in Utrecht zal daarom in de loop van 2007 verkocht worden.

Zwolle

COC Zwolle huurt haar onderkomen in de Zwolse binnenstad en vraagt om betrokkenheid bij de discussie over de toekomst van de Albrecht Stichting.

Amsterdam

Het bestuur van COC Amsterdam heeft in het voorjaar besloten te stoppen met de exploitatie van de horeca. Het bezoekersaantal is de afgelopen jaren drastisch teruggelopen. De in 2005 ingezette pogingen om dit te veranderen leverden niet het gewenste resultaat op. De vereniging kampt met financiële problemen, waaronder een hoog opgelopen achterstand in betaling voor huur- en servicekosten aan de Albrecht Stichting. Daarnaast voldeed de vereniging niet aan betalingsverplichtingen voor rente- en aflossing op een lening bij de Albrecht Stichting. De betalingsachterstanden door COC Amsterdam veroorzaakten in december 2006 een liquiditeitsprobleem bij de Albrecht Stichting maar omdat COC Nederland gebaat is bij een goed functionerende COC-vereniging die opkomt voor de belangen van LGBT's in de hoofdstad zijn er geen incassotrajecten of beslagleggingen in gang gezet. Het bestuur is daarover in overleg getreden met COC Amsterdam over het verrekenen van de verschuldigde betalingen met de contributiegelden bij COC Nederland.

De huur van de theaterzaal en de disco/caféruimte van het pand aan de Rozenstraat is per 1 mei opgezegd. Sindsdien worden alleen nog 4 kantoorruimtes gebruikt. Na een bestuurswisseling in mei, heeft de vereniging laten weten het pand volledig in eigendom te willen krijgen. Ondanks een eigen entiteit met een eigen verantwoordelijkheid heeft het bestuur van de Albrecht Stichting aangegeven de Algemene Vergadering van COC Nederland te willen betrekken bij het besluit over de verkoop van het pand en de besteding van de opbrengsten. Op de Algemene Vergadering van 10 juni is een commissie aangesteld die de voorwaarden onderzoekt waaronder dit zou kunnen gebeuren. In deze 'Albrechtcommissie' hebben naast COC Amsterdam en de Albrecht Stichting ook COC regio Breda en COC Rotterdam zitting.

Fondsvorming

In 2006 is het idee ontstaan om van de opbrengsten van de verkopen van de panden een fonds te vormen. Uit het rendement zouden projecten waar doorgaans lastig extern geld te krijgen is, (mede)gefinancierd kunnen worden.

5.3 Safe Service

Als instrument bij de preventie en het voorkomen van HIV/aids heeft het COC in 1994 de *Stichting Safe Service* opgericht. Deze stichting distribueert betaalbare condooms en glijmiddelen in de homohoreca in Nederland. Uiteraard worden deze producten ook via de COC-verenigingen verkocht. Ook zijn deze via postorder direct bij de stichting te bestellen. Eventuele winsten van de stichting worden weer aangewend voor aidspreventieprojecten en zaken die de homo/lesbische emancipatie bevorderen.

5.4 De Rose Jo(n)ker

Stichting De Rose Jo(n)ker is een fonds dat uit het rendement van belegd vermogen (de nalatenschap van jonkheer Floris Michiels van Kessenich, de Rose Jonker) acties financieel ondersteunt. Het gaat daarbij om kleine pamflettistisch politiek getinte acties door organisaties of particulieren. Het betreft acties waar, bij andere fondsen, geen geld of niet snel geld beschikbaar is. Hoewel het fonds de laatste jaren werd gebruikt voor het dichten van gaten in begrotingen, worden de voorwaarden nu weer strenger gehanteerd: kleinschalig, pamflettistisch, politiek – en niet gerelateerd aan HIV of Aids. Het maximale subsidiebedrag is €500,- en er worden jaarlijks zo'n vier tot vijf aanvragen gehonoreerd.

Het bestuur vergadert tweemaal per jaar, maar in geval van urgentie worden aanvragen eerder (telefonisch) behandeld. In 2006 werden o.a. subsidies toegekend voor een roze bijlage in de Leeuwarder Courant, de zogenaamde thematische 'nulboot' in Canal Parade en aan twee documentaire films over homoseksueel ouderschap.

De stichting houdt kantoor op het adres van COC Nederland maar is niet gelieerd aan het COC. Het COC heeft echter wel de mogelijkheid één bestuurslid voor te dragen. Anneke Wilms bekleedt sinds 2005 deze bestuurszetel.

5.5 OutMedia

Om samenhang en binding binnen de homogemeenschap vorm te geven is het bestaan van diverse media die zich op de verschillende doelgroepen binnen de homogemeenschap richten van groot belang. In 2006 dreigde grote verschraling. Zo ging het grootste Nederlandse gay-magazine *Gay & Night* in de lente failliet. Ook verdween na de zomer in 2006 de laatste splinter roze publieke omroep, het Roze Rijk, van het internet.

Om dit tegen te gaan en de bestaande gay-media te versterken heeft COC Nederland samen met de Gay Group de stichting *OutMedia* opgericht. Deze stichting stelt zich ten doel de diversiteit van gay-media in stand te houden en zoekt daarbij samenwerking met o.a. andere uitgevers van gay-media.

COC NEDERLAND – JAARVERSLAG 2006

Als eerste zorgde stichting OutMedia dat het blad Gay & Night iedere maand bleef verschijnen en overal beschikbaar was. Ook zijn er principeafspraken gemaakt met de NPS om het Roze Rijk een doorstart te geven. Voor de Roze Zaterdag en Gay Pride in Amsterdam verzorgde stichting OutMedia de uitgaves van de specials.

Voor COC Nederland en haar lokale lidverenigingen biedt participatie in stichting OutMedia een uitgelezen kans om met grote delen van haar achterban te communiceren en haar boodschap over het voetlicht te brengen.

5.6 Meer dan Gewenst

De landelijke werkgroep Meer dan Gewenst bestond in 2006 uit 6 vrijwilligers die actief waren in het bereiken van de volgende doelstellingen:

- het bieden van informatie over homo- en lesbisch ouderschap in het algemeen
- het ondersteunen van wensouders
- het ondersteunen van homo- en lesbische ouders en hun kinderen
- het volgen van juridische en politieke ontwikkelingen op dit vlak

De werkgroep Meer dan Gewenst heeft zich altijd thuis gevoeld binnen het COC maar heeft in juni 2006 de wens aan het bestuur voorgelegd om verder te gaan als Stichting Meer dan Gewenst. Deze wens is voorgelegd aan de Algemene Vergadering van de federatie COC Nederland en gehonoreerd. Op deze wijze heeft de stichting een eigen bestuur gekregen.

De stichting heeft het afgelopen jaar een aantal uiteenlopende activiteiten georganiseerd en hiermee aan haar doelen voldaan. Welke activiteiten dat zijn leest u hieronder:

Een gelegenheid creëren voor wensouders om met elkaar in contact te komen op de deelpagina van de internetsite van COC Nederland. Verder is er de mogelijkheid geboden om via e-mail vragen te stellen aan de vrijwilligers van de stichting.

In maart is er een Mannendag in Den Haag georganiseerd. Hier konden mannen, onder begeleiding van een vrouwelijke coach, ervaringen en theorieën uitwisselen over de verschillen in communicatie tussen mannen en vrouwen. De aanwezige (wens-) vaders konden ervaringen uitwisselen over de communicatie met hun (wens-) moeders.

Een bijeenkomst voor wensouders en ouders is georganiseerd in april in de vorm van een borrel. Aan de hand van ervaringsverhalen werden de aanwezigen geïnformeerd over sociale en juridische aspecten van homo- en lesbisch ouderschap. Daarnaast was er de gelegenheid in contact te komen met andere (wens-) ouders.

Tijdens het Midzomergracht Festival in Utrecht in juni is er een lezing gehouden over homo en lesbisch ouderschap.

Op 24 juni op de Roze Zaterdag in Zwolle trad de Landelijke Werkgroep Meer dan Gewenst voor het eerst als Stichting Meer dan Gewenst naar buiten. De gewenste verandering is namelijk vlak voor dit homo evenement gehonoreerd door de Algemene Vergadering.

De stichting heeft sinds juni niet alleen een eigen gezicht maar ook een eigen website en om het compleet te maken, een eigen huisstijl. Hiermee is de stichting goed herkenbaar als de Stichting Meer dan Gewenst en kan zij zich nog actiever richten op de doelgroep.

Hoofdstuk 6 – TER NAGEDACHTENIS

Gerard Reve

In het West-Vlaamse Zulte is Gerard Reve in de nacht van 8 april 2006 op 82-jarige leeftijd in een verpleegtehuis overleden. Nederland heeft daarmee één van de grootste schrijvers van na de Tweede Wereldoorlog verloren. Maar ook een man die al in de jaren zestig in zijn werk en publieke optreden het taboe op homoseksualiteit doorbrak.

'Ik vind dit leven al geweldig. En straks nog het eeuwige leven in de Hemel. Je vraagt je weleens af:

Waar hebben wij het aan verdiend?'
Gerard Reve

John Blankenstein

Op vrijdag 25 augustus 2006 is John Blankenstein in ziekenhuis Leyenburg in Den Haag overleden.

John Blankenstein kreeg in de jaren '80-'90 internationale bekendheid als een van de eerste openlijk homoseksuele voetbalscheidsrechters. Voor het doorbreken van het taboe op

homoseksualiteit in het voetbal eerde COC Nederland hem in 2003 met de Bob Angelo Penning.

Walter Kamp

Op 66-jarige leeftijd is op 21 november 2006 in zijn woonplaats Amsterdam homoactivist, zakenman en schrijver Walter Kamp overleden. COC Nederland en stichting De Rose Jo(n)ker, waar Walter bestuurslid was, hebben met verslagenheid kennis genomen van het overlijden van deze unieke man.

Walter Kamp was een veelzijdig en ontembaar man. Hij stond aan de wieg van de Roze Zaterdag en van het Aids Fonds en hij schreef diverse boeken. Samen met jonkheer Floris Michiels van Kessenich (de Roze Jonker) was hij de organisator van de ene actie na de andere, steeds weer met als doel homoseksualiteit bespreekbaar te maken.

In 1999 werd Walter Kamp door de organisatie van Roze Zaterdag Arnhem gehuldigd voor zijn enorme inzet voor de homo-emancipatie.

In 2004 verscheen zijn levenswerk, de roman Judas. Daarin toont hij op uiterst opmerkelijke wijze de homoseksualiteit van Jezus aan en ontkracht hij het verraad van apostel Judas. Naast veel lof leverde het boek hem ook felle kritiek op uit vooral rooms-katholieke hoek.

Robert Long

Een veelzijdig artiest – zanger, liedjesschrijver, theatermaker, columnist en Tv-presentator. Robert Long was begin jaren zeventig al openlijk over zijn homoseksualiteit – ook in zijn werk. Een levensgenieter die vrijgevochten aanschopte tegen heilige huisjes – maar nooit redeloos grof, want Robert Long was in de eerste plaats een taalkunstenaar die met zorg zijn teksten schreef en subtiel van muziek voorzag. Met zijn werk in die jaren wist hij bij velen een gevoelige snaar te raken, precies te formuleren wat toen nog vaak verzwegen werd. Een individualist, geen uithangbord van welke beweging dan ook, die juist

daarom voor velen een inspiratiebron voor bevrijding was.

Dat hij ongeneeslijk ziek was en niet lang meer te leven had, werd een paar dagen voor zijn overlijden al gemeld door zijn echtgenoot Kristof Rutsaert. Robert Long is 63 jaar geworden.